Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXI Nr. 5422 | Duminică 28 ianuarie 1962 | 6 PAGINI — 30 BANI

IN INTERIORUL ZIARULUI:

● Nicolae Bivolu, Iosif Popa: **Munca de partid — la nivelul sarcinilor actuale** — *Conferința organizației regionale de partid Crișana* (pag. 2-a).

● **Din cuvîntul participanților la Conferința pe țară a scriitorilor** (pag. 3-4).

● Georges Cogniot: **Comunismul și știința** (pag. 5-6).

● L. Rodescu: *Comentariul zilei* — **Să fie zădărnicit complotul colonialist împotriva Congoului!** (pag. 6-a).

● **Sprijin ferm Cubei libere** — *Rezoluția adoptată la Conferința de la Havana a reprezentanților popoarelor latino-americane.* (pag. 6-a).

Construirea unor noi hoteluri și blocuri de locuințe în stațiunile de pe litoral

Consiliul de Miniștri a aprobat construirea unor noi hoteluri și blocuri de locuințe în stațiunile de pe litoralul Mării Negre.

La Vasile Roaită au și început lucrările de construcție a unui complex de odihnă de 1.500 de paturi. Primele două blocuri, cu 560 de paturi, vor fi gata pînă la începerea sezonului. Complexul va avea camere confortabile, mobilate elegant și cu o izolare fonică bună. Fiecare cameră are instalație sanitară proprie. Blocurile vor dispune de holuri spațioase. Spațiul destinat centralei termice dă posibilitatea creșterii capacității prin montarea de noi cazane, ținînd seama de perspectiva extinderii în viitor a noului complex. Se va amenaja totodată și un mare restaurant modern.

La Mangalia se vor ridica 19 blocuri noi cu 628 de apartamente. O parte din aceste apartamente, în curs de realizare, urmează a fi date în folosință în acest trimestru. La parterul blocurilor vor fi amenajate unități comerciale, iar într-o clădire separată — un complex al cooperației meșteșugărești. Alimentarea cu căldură a blocurilor este asigurată prin două centrale termice. Totodată urmează să continue lucrările pentru alimentarea cu apă și canalizarea generală a întregului oraș.

Noile construcții de la Vasile Roaită și Mangalia reprezintă o parte din cele prevăzute a fi ridicate în acest an în stațiunile de pe litoralul Mării Negre. La Mamaia, unde în anul trecut s-au dat în folosință hoteluri cu 5.000 de locuri, se ridică alte blocuri, cu aceeași capacitate, care vor fi puse la dispoziția vizitatorilor în vara acestui an. O parte dintre ele au și fost terminate, iar la altele lucrările sînt într-un stadiu avansat. Tot aici se construiesc mai multe restaurante mari.

(Agerpres)

Cu toată încrederea — pe calea agriculturii socialiste

Ziarele de ieri au publicat telegramele prin care comitetele regionale de partid Banat și Cluj aduc la cunoștința Comitetului Central al P.M.R. că în aceste regiuni măreața sarcină privind colectivizarea agriculturii a fost îndeplinită.

Demonstrînd încrederea maselor țărănești în politica partidului, creșterea conștiinței socialiste a țărănimii muncitoare, aceste succese confirmă justețea aprecierii făcute de Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961 că există depline posibilități de a se realiza înainte de 1965 sarcina trasată de Congresul al III-lea al partidului cu privire la terminarea colectivizării agriculturii.

În legătură cu încheierea colectivizării agriculturii în regiunile Banat și Cluj, publicăm mai jos relatările trimișilor și corespondenților noștri.

Marea forță a exemplului înaintat

Cine a trecut în ultimele săptămîni prin satele raioanelor Lipova, Făget, Caransebeș, Oravița, Bozovici a întîlnit adesea țărani gătiți ca de sărbătoare și, desigur, a văzut multe steaguri arborate în fața caselor. „Azi avem sărbătoare — spuneau localnicii. Înființăm și în sat la noi gospodărie colectivă". Așa a fost și la Vărădia și la Zorlențul Mare și la Mîtnicul și în toate celelalte sate în care s-au înființat noi gospodării colective.

Peste tot unde s-au format gospodării colective în ultima vreme, se remarcă însuflețirea și hotărîrea proaspeților colectiviști de a obține cît mai curînd rezultate asemănătoare cu ale gospodăriilor colective mai vechi.

Țărănimea bănățeană a păsit pe calea agriculturii socialiste — regiunea fiind acum în întregime colectivizată — avînd în față exemplul viu, convingător al gospodăriilor colective existente. Sînt cunoscute și dincolo de marginile regiunii realizările gospodăriilor colective din Lenauheim, Biled, Cenad, Șandra și multe altele. Bilanțul pe anul trecut arată că aproape 260 de gospodării colective din regiune au realizat venituri bănești de peste un milion lei, iar multe dintre ele — de 5—10 milioane lei.

În multe părți au apărut adevărate sate și cartiere noi ale colectiviștilor. Colectiviștii din regiune și-au construit în ultimii trei ani peste 6000 de case, au cumpărat peste 14.000 garnituri de mobilă, 25.000 aparate de radio, 50.000 de biciclete și multe altele. Peste 1000 de fii de colectiviști studiază la diferite facultăți din țară, iar aproape 6000 urmează cursurile școlilor medii de cultură generală. Toate acestea nu sînt decît o parte din aspectele vieții noi pe care o trăiesc astăzi colectiviștii din Banat.

Realizările obținute de gospodăriile colective au fost popularizate în rîndurile țăranilor, folosindu-se forme variate ale muncii politice de masă. Sub îndrumarea comitetului regional de partid, comitetele raionale și organizațiile de partid de la sate au desfășurat o muncă perseverentă, organizînd vizite la gospodăriile colective, seri de calcul, de întrebări și răspunsuri, conferințe și expuneri la căminele culturale, o vie agitație vizuală etc. Ca și în alte sate, la Lalașinț, de exemplu, organizația de bază a expus un panou în centrul satului pe care se putea vedea cîștigul realizat de colectivistul Andrei Lin din Neudorf și cîștigul țăranului întovărășit Gheorghe Grozescu din Lalașinț. Colectivistul a avut la intrarea în gospodăria colectivă aceeași suprafață de teren și același număr de brațe de muncă pe care le-a avut și întovărășitul. Dar colectivistul a realizat anul trecut un venit de peste 20.000 lei, pe cînd întovărășitul a realizat un venit de numai 8.000 lei.

Asemenea calcule comparative au convins și ele pe țăranii întovărășiți să urmeze îndemnul partidului și să pășească pe calea gospodăriei colective.

Un mare răsunet a avut printre țăranii întovărășiți și cu gospodărie individuală cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej rostită la Consfătuirea pe țară a colectiviștilor și Chemarea adresată de consfătuire întregii țărănimi, Documentele consfătuirii au fost larg popularizate de organizațiile de partid prin stațiile de radioamplificare, panouri și gazete de stradă, prin convorbirile ținute la căminele culturale, cluburile și colțurile roșii și de participanții la consfătuirea pe țară.

În regiunea Banat, 154.000 familii de țărani muncitori, români, germani, maghiari, sîrbi s-au unit și muncesc înfrățiți în 483 gospodării colective, care dețin aproape 583.000 ha. pămînt.

Acum, colectiviștii, îndrumați și sprijiniți de organele de partid și de stat, se pregătesc intens pentru campania agricolă de primăvară. Ei sînt hotărîți să muncească în așa fel încît anul încheierii colectivizării să fie anul unor noi succese în sporirea producției agricole vegetale și animale, în întărirea economică și organizatorică a gospodăriilor colective.

I. CHIUJDEA
H. GROSU

Largi perspective pentru sporirea producției agricole

Începutul acestui an e marcat în regiunea Cluj de un eveniment deosebit de important — încheierea colectivizării agriculturii. În primele trei săptămîni ale lunii ianuarie, țăranii din 35 de sate au sărbătorit inaugurarea gospodăriilor colective; în aceste trei săptămîni au intrat în gospodăriile colective din regiune peste 20.000 de familii de țărani cu circa 60.000 hectare teren.

Încheierea colectivizării regiunii Cluj este rezultatul muncii perseverente, politice și organizatorice, desfășurate de organele și organizațiile de partid. Au fost organizate vizite ale țăranilor întovărășiți în gospodăriile colective, expuneri și conferințe, convorbiri ale colectiviștilor cu țăranii întovărășiți etc. Au fost editate broșuri și pliante, foto-gazete și foi volante despre munca și viața din gospodăriile colective, s-au organizat expoziții agricole.

Un puternic ecou au avut în rîndurile țărănimii din regiune lucrările consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști. Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chemarea consfătuirii au fost larg popularizate în satele regiunii. Participanții la consfătuire au povestit pe larg cele auzite acolo. Drept rezultat, după consfătuire procesul de colectivizare a agriculturii s-a intensificat mult.

Un factor esențial care a determinat caracterul de masă al trecerii țărănimii la gospodăria colectivă l-a constituit forța de atracție exercitată de gospodăriile colective fruntașe care au dovedit superioritatea și avantajele agriculturii socialiste. Anul trecut, cînd în regiune a bîntuit o secetă puternică, gospodăriile colective din Horoatul Crasnei, Mihai Viteazu, Fundătura, Boldut și altele au realizat o producție de 1800—3100 kg. porumb la ha. Gospodăria colectivă din Sărățel, raionul Bistrița, a obținut 3500 kg porumb boabe la hectar, gospodăria colectivă din Triteni-Colonie — 4.950 kg. porumb boabe la hectar. În gospodăriile colective din Iara, Bădeni, Văleni s-au recoltat 2.300—2.400 kg. grîu la hectar.

Mai ales în anul 1961, gospodăriile colective din regiune au dezvoltat puternic creșterea animalelor și îndeosebi a vacilor de lapte. Valorificînd terenurile în pantă, degradate, supuse eroziunii, colectiviștii dezvoltă tot mai mult pomicultura și viticultura. Toate acestea au sporit veniturile bănești ale gospodăriilor colective. În numeroase gospodării s-au repartizat colectiviștilor, în afară de însemnate cantități de produse, între 10—15 lei la fiecare zi muncă.

A crescut nivelul de trai al colectiviștilor. Numai în ultimii doi ani în satele regiunii s-au construit peste 18.000 case confortabile, frumoase. Colectiviștii au cumpărat mobilă, aparate de radio, aragaze, mașini de cusut etc.

În încheierea cu succes a procesului de colectivizare a agriculturii o importanță deosebită o are ajutorul material și tehnic acordat de stat gospodăriilor colective. Pe ogoarele regiunii lucrează peste 1.700 de tractoare, mii de semănători, combine și alte mașini agricole. Numai în 1961 statul a acordat gospodăriilor colective credite pe termen lung în valoare de peste 77.000.000 lei pentru dezvoltarea creșterii animalelor, ridicarea de construcții gospodărești, înființarea de plantații de pomi și vii etc.

Unirea întregii țărănimi în gospodăriile colective deschide largi perspective de dezvoltare a agriculturii, de ridicare considerabilă a producției vegetale și animale.

Conferința regională de partid, care a avut loc recent, a dezbătut pe larg situația agriculturii regiunii și a trasat sarcinile ce revin în această privință organelor și organizațiilor de partid și sfaturilor populare. În prezent se elaborează un plan cuprinzînd măsuri concrete pentru dezvoltarea gospodăriilor colective din regiune și continua creștere a producției vegetale și animale. Pentru ca de la început gospodăriile colective noi să pornească bine s-au întreprins o serie de măsuri privind îndrumarea lor organizatorică și tehnică.

În aceste zile, în gospodăriile colective se desfășoară o activitate intensă pentru planificarea cît mai judicioasă a producției, pentru temeinica pregătire a campaniei agricole de primăvară.

I. CUMPĂNAȘU
AL. MUREȘAN

Roadele muncii politice

SUCEAVA (coresp. „Scînteii"). — *În satele Slobozia și Cuzlău din comuna Horodiștea, raionul Dorohoi, a luat ființă mai demult gospodăria colectivă „Secerișul". An de an colectiviștii au obținut rezultate tot mai bune. În anul care a trecut, gospodăria a realizat la ha cîte 2.065 kg. grîu și 2.500 kg. porumb boabe, întrecînd cu 400—500 kg. la hectar recoltele obținute de întovărășiți. Urmînd exemplul colectiviștilor, în cursul lunilor octombrie și noiembrie, anul trecut, au luat ființă gospodării colective și în satele Crăiniceni și Horodiștea. Pentru a convinge familiile care rămăseseră în afara sectorului colectivist de marile avantaje ale gospodăriei colective, la căminele culturale au fost organizate seri de calcul, seri de întrebări și răspunsuri, întîlniri cu colectiviștii etc.*

Un mare sprijin în munca politică l-au constituit documentele consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști. Ca urmare a muncii politice desfășurate, toți țăranii muncitori din comună s-au înscris în cele 3 gospodării colective care cuprind 932 familii.

La 25 ianuarie a fost terminată colectivizarea agriculturii și în comuna George Enescu din raionul Dorohoi.

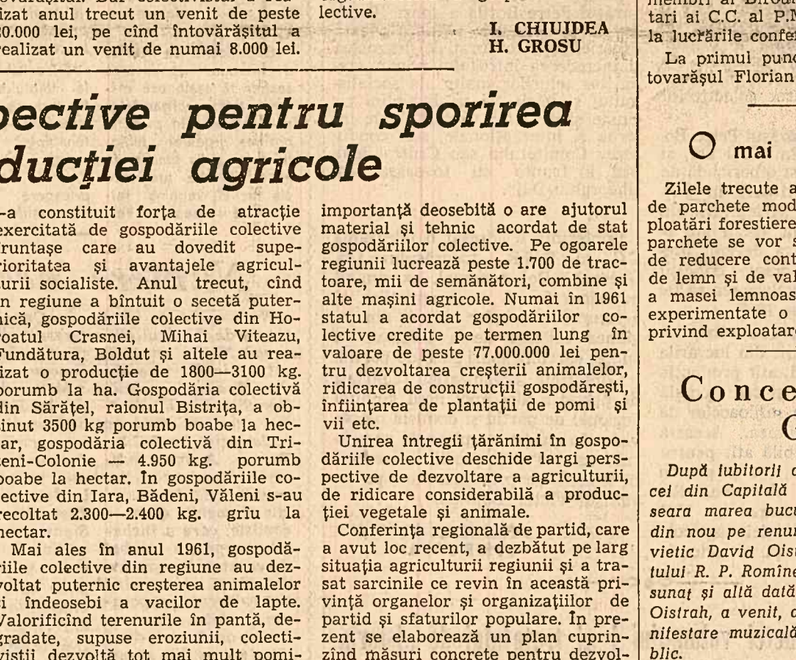

Gospodăria colectivă din Comlușu Mare, regiunea Banat, are un sector zootehnic în plină dezvoltare. În fotografie: **se încarcă bidoane cu lapte obținut de la ferma de vaci.**

Prezidiul Conferinței organizației orășenești București a P.M.R.

Conferința organizației orășenești București a P. M. R.

În sala Ateneului R. P. Române au început ieri dimineață lucrările Conferinței organizației orășenești București a P.M.R. La lucrările conferinței participă delegați aleși în Conferințele organizațiilor raionale de partid și un număr însemnat de invitați din uzine, fabrici, șantiere, din ministere și alte instituții centrale de stat, activiști de partid și de stat, reprezentanți ai organizațiilor de masă, oameni de știință și cultură.

Delegații și invitații au întîmpinat cu aplauze furtunoase pe tovarășii **Gheorghe Gheorghiu-Dej**, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, **Nicolae Ceaușescu** și **Chivu Stoica**, membri ai Biroului Politic și secretari ai C.C. al P.M.R., care participă la lucrările conferinței.

La primul punct al ordinei de zi, tovarășul Florian Dănălache, prim-secretar al Comitetului Orășenesc București al P.M.R., a prezentat darea de seamă asupra activității comitetului orășenesc de partid. Darea de seamă a analizat activitatea desfășurată în anii 1960 și 1961 de organizațiile de partid din Capitală pentru mobilizarea oamenilor muncii la înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al partidului.

Expunerea cu privire la darea de seamă a delegației Partidului Muncitoresc Român care a participat la cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S., a fost prezentată de tov. Dumitru Popa, secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R.

Raportul Comisiei orășenești de revizie a fost prezentat de tovarășul Dinu Constantin.

La discuții au luat cuvîntul numeroși delegați.

Lucrările conferinței continuă.

O mai bună valorificare a masei lemnoase

Zilele trecute au fost deschise 30 de parchete model în diferite exploatări forestiere din țară. În aceste parchete se vor studia posibilitățile de reducere continuă a pierderilor de lemn și de valorificare mai bună a masei lemnoase. Tot aici vor fi experimentate o serie de metode privind exploatarea și sortarea lemnului și, în funcție de rezultatele obținute, ele vor fi extinse în toate exploatările din țară. S-au stabilit totodată unitățile de industrializare care vor prelucra bușteni din aceste parchete, urmărindu-se astfel eficiența economică a metodelor folosite pînă la produsul finit.

Concert David Oistrah — George Georgescu

După iubitorii de muzică din Cluj, cei din Capitală au avut simbătă seara marea bucurie de a-l asculta din nou pe renumitul violonist sovietic David Oistrah. În sala Palatului R. P. Române, în care a mai răsunat și altă dată vioara lui David Oistrah, a venit, atras de această manifestare muzicală, un numeros public.

Acompaniat de orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat „George Enescu", care a avut la pupitru pe dirijorul George Georgescu, artistul sovietic a interpretat Concertul în re major de Beethoven. Interpretarea desăvîrșită, străbătută de o vibrantă sensibilitate, a marelui violonist sovietic a stîrnit aplauze călduroase.

La cererea insistentă a publicului, David Oistrah a mai interpretat romanța în sol major de Beethoven.

Programul concertului, transmis și de studioul de televiziune București, a cuprins de asemenea Variațiunile simfonice de Mircea Basarab și poemul simfonic „Marea" de Debussy.

(Agerpres)

Metode avansate de armare în exploatările miniere

PITEȘTI (coresp. „Scînteii"). — La întreprinderea minieră Cîmpulung, regiunea Argeș, se acordă o atenție sporită introducerii noilor metode avansate de armare a galeriilor. Aici înlocuirea lemnului de mină la susținerea galeriilor se face prin două metode și anume: armarea galeriilor cu bolțari și armarea metalică. Pînă acum s-au armat cu bolțari 4.000 m. liniari de galerii la minele Berevoiești, Poenari, Jugur și Godeni.

A doua metodă — armarea metalică — a fost extinsă la peste 1.100 m. liniari de lucrări miniere. Astfel vitezele de înaintare la abatajele frontale cu susținere metalică au crescut considerabil.

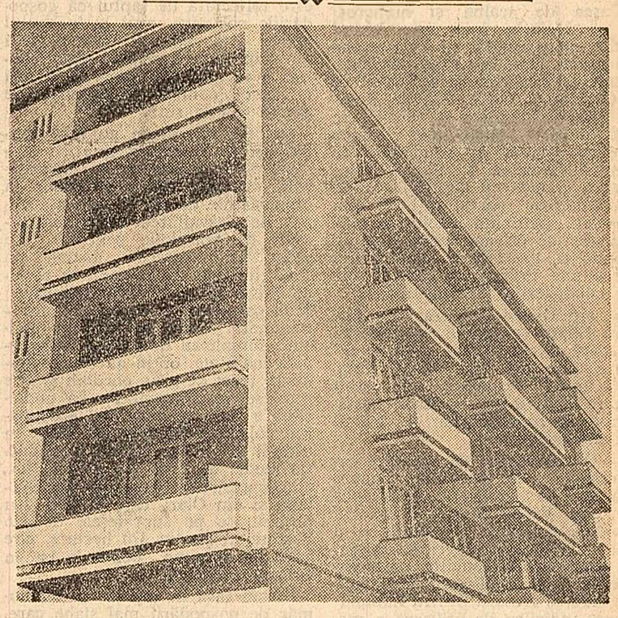

Un nou bloc de locuințe în centrul orașului Tulcea.
(Foto: Agerpres)

Sate electrificate

IAȘI (coresp. „Scînteii"). — *Muncitorii, tehnicienii și inginerii Întreprinderii regionale de electricitate Iași desfășoară o vie activitate pentru electrificarea pînă în 1965 a încă 350 de sate din regiune. Ei au terminat în cursul zilei de ieri lucrările de construcții și montaj la liniile de joasă tensiune din satele Păun-Iași și Solești din raionul Vaslui. În luna ianuarie au mai fost electrificate satele Strunga din raionul Pașcani și Satu Nou din raionul Vaslui.*

Pentru copiii din noile cartiere

De cum a stat ninsoarea, ca la un semnal, toți copiii de la mic la mare s-au înființat la datorie în scuaruri, parcuri, pe terenurile de joacă pentru ei. Solarul din parcul de pe strada Peceneaga, bunăoară, devenit... polar pentru sezon, a cunoscut mai tot timpul vacanței și mai tîrziu o mare animație. Și aici, ca și în alte cartiere, trecînd spre treburile lor, adulții au urmărit meciurile cu bulgări de zăpadă ale copiilor și trînta veselă în omăt, cu urechile țiuind de zarva care umplea strada de la un capăt la celălalt. I-au văzut plini de sănătate, cu obrajii roșii, radiind o contagioasă voie bună.

Au intrat de multă vreme în peisajul orașelor noastre familiarele colțuri special amenajate cu balansoare, leagăne și, neapărat, apreciabile grămezi de nisip destinate specialiștilor în construcția de tunele. În grădinițe și cămine li s-au pus la dispoziție terenuri spațioase unde să se joace cît le poftește inima. În curțile multor școli vezi coșul de baschet sau plasa de volei, semn că s-au amenajat terenuri sportive. Tot pentru copii. Societatea noastră are obligații mari față de cei mici. Una din sarcinile principale ale copiilor este... joaca. Trebuie, prin urmare, să le asigurăm tot ce e necesar pentru a-și duce la îndeplinire cu succes această sarcină.

Evident, abia acum, cînd multe din orașele țării se află în plină reconstrucție socialistă, problema spațiilor de joacă pentru cei mici își poate căpăta adevărata rezolvare. Dacă maidanele burgheziei se asortau cum nu se putea mai bine cu cocioabele cartierelor periferice, spațiile verzi, cu plantații bogate, cu bănci sub copaci umbroși, se armonizează foarte bine cu noile blocuri, zvelte și elegante. Proiectarea noilor cartiere de locuințe prevede de regulă și amenajarea spațiilor de joacă pentru copii. În avizările date de Comitetul de stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistematizare s-au făcut recomandări pentru amenajarea lor, fie în interiorul ansamblurilor de locuințe, fie în apropierea lor. În Capitală urmează a fi amenajate astfel de spații la construcțiile în curs de pe Mihai Bravu, la complexul de apartamente de pe Ștefan cel Mare, pe Drumul Taberei. La blocurile din Giulești s-a amenajat un părculeț de circa un hectar. Alt parc e prevăzut în preajma blocurilor din Pieptănari.

Trebuie spus însă că în unele cartiere de locuințe construite pînă acum nu prea există locuri de joacă pentru copii. Desigur, pentru cei de virstă preșcolară, mutați în noile locuințe, lipsa acestor terenuri nu e o problemă. Cel puțin, pentru moment. Au căminele și grădinițele. Dar ceilalți copii, odată veniți de la școală, unde se duc să se joace după ce și-au făcut lecțiile?

Cei care au proiectat și construit minunatul ansamblu de locuințe din jurul Circului de stat s-au gîndit și la copii. Pentru ei s-au amenajat spații de joacă. De ce nu s-au gîndit la cei mici și constructorii blocurilor de pe Bulevardul Dinicu Golescu, bunăoară?

E știut că noile blocuri sînt pline de copii de toate vîrstele. Numai într-un singur complex de locuințe din Capitală, la Ferentari, sînt 1700 de copii. Foarte bine. Să ne trăiască. Dar pentru ei e nevoie nu numai de locuințe bune și călduroase, e nevoie și de locuri de joacă, cu plantații bogate, cu aer curat, cu spații mari de teren la dispoziție ca să poată zburda în voie.

În ce privește spațiile de joacă pentru copii au desigur un cuvînt de spus și cetățenii, deputații, comitetele de stradă din noile cartiere. Acolo unde nu există locuri de joacă ele pot fi amenajate prin muncă patriotică. E nevoie numai de spirit gospodăresc. Cetățenii din raionul Lenin, cu ajutorul sfatului popular raional, au amenajat locuri de joacă pe str. Crizantemelor, pe str. Amurgului etc. Asemenea acțiuni gospodărești merită să se bucure de întregul sprijin al sfaturilor populare raionale. E bine ca organizațiile de bază de cartier, grupele de partid din blocuri și străzi să stimuleze și să popularizeze astfel de inițiative cetățenești.

Și, fiindcă vorbim despre copii și despre obligațiile noastre față de ei, să mai relevăm un aspect. Pe copii îi iubește toată lumea, nu numai părinții. Îi alintăm și-i mîngîiem cu toții, ba le mai și trecem cu vederea cîte o șotie nevinovată. Totuși, e greu să te împaci cu faptul că joaca lor intră uneori în conflict cu liniștea cetățenilor.

V. SEBASTIAN

Peste 100.000 spectatori

BACĂU (coresp. „Scînteii"). — *De circa 4 luni pe ecranele cinematografelor din satele regiunii Bacău rulează cu succes filmul documentar-artistic „Cronică la Țibucani", film care redă aspecte din dezvoltarea acestei gospodării colective fruntașe, precum și din prefacerile mari care au avut loc în viața satului Țibucani și a locuitorilor lui.*

Pînă în prezent, filmul a fost văzut de peste 100.000 țărani muncitori din regiune.

(Continuare în pag. II-a)

MUNCA DE PARTID — LA NIVELUL SARCINILOR ACTUALE

Conferința organizației regionale de partid Crișana

Oamenii muncii din regiunea Crișana au obținut în ultimii ani succese de seamă în dezvoltarea economică și culturală a regiunii. Atît darea de seamă prezentată de tovarășul **Victor Bolojan**, prim secretar al comitetului regional, cît și dezbaterile la conferința organizației regionale de partid, care s-a desfășurat în zilele de 20—21 ianuarie, au relevat că aceste rezultate se datoresc eforturilor însuflețite ale oamenilor muncii, sînt strîns legate de creșterea rolului conducător al organelor și organizațiilor de partid, a capacității acestora de a mobiliza masele la înfăptuirea mărețului program al desăvîrșirii construcției socialiste adoptat de cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

Sub conducerea organizațiilor de partid, oamenii muncii din regiunea Crișana au obținut în ultimii doi ani succese însemnate în sporirea producției, creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor. În anul 1961, planul producției globale industriale pe regiune a fost îndeplinit în proporție de 106,4 la sută; numai în 11 luni din anul trecut s-au obținut economii peste plan în valoare de 50 milioane lei.

În darea de seamă s-a arătat că, prin grija partidului și guvernului, an de an au fost alocate fonduri importante pentru dezvoltarea economiei din regiunea Crișana. În anii 1959-1961 s-au făcut investiții în valoare de peste 1.823.600.000 lei, s-au construit noi întreprinderi și au fost dezvoltate mult și reutilate cele existente.

În conferință s-a subliniat că organele și organizațiile de partid exercită o conducere mai concretă, mai competentă și mai eficace a economiei.

Tov. **Avram Petru**, miner la Băița, **Zoltan Hajdu**, secretar al Comitetului de partid de la Uzina de mașini-unelte „Înfrățirea", ing. **Florian Stoinescu**, directorul întreprinderii miniere din Suncuiuș, și alți delegați la conferință au arătat că în ultimii ani a crescut sprijinul dat organizațiilor de partid de către comitetul regional. Comitetul regional de partid a folosit cu succes metoda indicată de conducerea partidului de a organiza colective formate din activiști de partid și specialiști și conduse de membri ai biroului comitetului regional de partid, — colective care au ajutat efectiv organizațiile de partid să pătrundă mai adînc în problemele economice.

Darea de seamă și numeroși vorbitori, între care tov. **Andrei Szász**, prim-secretar al Comitetului orășenesc Oradea, **Ioan Hodișan**, secretarul Comitetului de partid de la Complexul C.F.R. Oradea, **Rozalia Tler**, muncitoare la fabrica de încălțăminte „Solidaritatea", **Nistor Ciordaș**, secretar al organizației de bază de la uzina de reparat utilaj minier, și alții au subliniat că organizațiile de partid intervin mai operativ, sprijinind rezolvarea problemelor ce privesc bunul mers al producției, exercită cu mai multă eficacitate dreptul de control asupra conducerilor administrative.

Și alți vorbitori, între care tov. **Ioan Lupu**, secretarul organizației de bază de la fabrica „Refractar" din Aștileu, tov. ing. **Alexa Ilieș**, de la mina Sărmășag, au vorbit despre activitatea pozitivă desfășurată de organizațiile de partid din întreprinderi.

— O preocupare de seamă a organizațiilor de partid din ramura noastră de activitate — a spus tov. ing. **Vasile Ionuț**, directorul Direcției regionale forestiere — a fost valorificarea superioară a masei lemnoase. Sistematic, organizațiile de bază analizează posibilitățile care se creează pentru îmbunătățirea indicilor de utilizare a masei lemnoase și înlăturarea oricăror manifestări de risipă. Buna organizare a muncii, creșterea răspunderii față de bunul obștesc, au făcut posibil să obținem în plus în 1961, din aceeași cantitate de masă lemnoasă, 6.320 m.c. lemn de lucru. Organizațiile de partid au controlat cum ne ocupăm de folosirea mașinilor și mecanismelor în exploatările forestiere, îndeosebi la fazele mai grele de lucru, de ridicarea calificării muncitorilor, și au desfășurat totodată o intensă activitate politică pentru întărirea disciplinei în muncă. Ca urmare, productivitatea muncii a sporit cu 2,8 la sută față de sarcina planificată. În 1961 am realizat beneficii în valoare de 4.500.000 lei.

Sarcinile complexe ale desăvîrșirii construcției socialismului necesită activizarea tuturor membrilor și candidaților de partid, creșterea rolului lor ca luptători activi pentru realizarea politicii partidului. În legătură cu aceasta, conferința a relevat că adunările generale ale organizațiilor de bază se țin cu regularitate, dezbat periodic dările de seamă ale birourilor și comitetelor de partid, analizează problemele cele mai importante din viața întreprinderilor. Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste au fost dezbătute în organizațiile de bază, stabilindu-se măsuri politico-organizatorice care să ducă la antrenarea muncitorilor într-o mișcare de masă pentru obținerea de produse de calitate cît mai bună. Au fost organizate consfătuiri în ramura materialelor de construcții, pielărie, încălțăminte, textile; atît în cadrul adunărilor generale din organizațiile de bază cît și în consfătuirile pe ramuri de producție, membrii și candidații de partid au făcut numeroase propuneri, fiind agitatori înflăcărați în mobilizarea tuturor muncitorilor la lupta pentru o înaltă calitate a producției. „Este pentru noi o mîndrie — sublinia darea de seamă — că produsele fabricii de mașini-unelte „Înfrățirea", fabricii de sticlă „Pădurea Neagră", fabricii de încălțăminte „Dobrogeanu-Gherea", fabricii de blănuri „1 Mai", contribuie la ridicarea prestigiului industriei noastre și peste hotarele țării".

Ceea ce a caracterizat dezbaterile conferinței a fost hotărîrea comuniștilor de a ridica în continuare munca de partid la nivelul importantelor sarcini actuale ce revin organizației de partid regionale. Tovarășii **Staicu Țilivea, Florica Blaga, Ion Lascu** și alți vorbitori au arătat, printre altele, că în activitatea comitetului regional de partid și a biroului său s-au manifestat unele deficiențe — între altele ședințe care nu au fost suficient pregătite, ceea ce a dus la dezbaterea insuficient de aprofundată a unor probleme importante. Criticînd comitetul regional de partid, comitetul orășenesc de partid Oradea și unele comitete raionale care s-au ocupat cu totul insuficient de îndrumarea activității organizațiilor de partid de pe șantierele de construcții, delegații la conferință au arătat că și din această cauză un număr însemnat de apartamente, pentru care existau repartizate materialele și fondurile necesare, n-au fost construite și date în folosință la termenele stabilite.

Conferința a cerut noului comitet regional să îmbunătățească conducerea organizațiilor de masă, să ridice la un nivel mai înalt munca organizatorică, să perfecționeze continuu metodele sale de muncă.

★

La conferință s-a dezbătut pe larg modul cum au muncit organizațiile de partid pentru dezvoltarea agriculturii socialiste în regiune. Comitetul regional de partid a organizat studierea amănunțită în organizațiile de bază sătești a documentelor Congresului al III-lea al partidului și ale plenarei C.C. al P.M.R. din iunie-iulie 1961. Mai ales după această plenară, munca politică pentru convingerea țăranilor muncitori asupra superiorității gospodăriei colective a căpătat un caracter sistematic și s-a îmbunătățit în continuat. Au fost folosite cu succes diferite forme ale muncii politice — seri de calcul despre rezultatele muncii colectiviștilor, întîlniri ale colectiviștilor fruntași cu țărani muncitori, organizarea de vizite în gospodăriile colective fruntașe, etc.

Eficiența muncii politice desfășurate de organizațiile de partid este reflectată de faptul că gospodăriile colective, care la începutul anului 1961 dețineau 33,7 la sută din suprafața agricolă colectivizabilă a regiunii, au ajuns să dețină în ajunul conferinței regionale de partid 63,4 la sută.

Succese însemnate au fost obținute și în domeniul întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective, datorită faptului că organizațiile de partid s-au preocupat de dezvoltarea diferitelor ramuri de producție pentru care gospodăriile colective dispun de condiții bune. În prezent, în regiune există 77 gospodării milionare; 32 de gospodării colective sînt multimilionare. Multe gospodării, aplicînd complexul de măsuri agrotehnice înaintate, obțin an de an de producții mari de grîu, porumb și alte produse agroalimentare. La conferință a fost dat exemplul gospodăriei colective din Sîntion, care în ultimii trei ani a obținut o producție medie de 2.300 kg. grîu la ha., al gospodăriilor colective din Sîntana și din Olari, care în 1961 au obținut de pe suprafețele de 426 hectare, respectiv 370 hectare, cîte 5.000 kg. porumb boabe la ha. în cultură neirigată.

Există însă în regiune și un număr de gospodării mai slabe care, deși dispun și ele de condiții bune, obțin producții mai mici.

Conferința a arătat că s-ar fi putut obține rezultate mai importante în ridicarea multor gospodării agricole colective la nivelul celor fruntașe dacă comitetul regional, comitetele raionale de partid ar fi desfășurat o activitate mai perseverentă pentru generalizarea experienței unităților fruntașe. Comitetul regional de partid a fost criticat și pentru faptul că n-a combătut la timp stilul defectuos de muncă al unor comitete raionale de partid pentru care devenise un fapt obișnuit vizitarea „din fugă" a gospodăriilor colective — cîte 5—6 pe zi.

Conferința a pus în fața organizațiilor de partid sarcina de a desfășura o susținută activitate politică și organizatorică pentru ca într-un timp scurt toate gospodăriile colective să se ridice la nivelul celor fruntașe.

Darea de seamă și unii vorbitori, printre care tovarășii **Ioan Bedea**, prim-secretar al Comitetului raional de partid Oradea, **Gheorghe Goina**, președintele G.A.C. din Sîntana, **Andrei Kaloczkai**, prim-secretar al Comitetului raional de partid Marghita, **Vasile Cîrtea**, președintele G.A.C. din Batăr, ș.a. au arătat că numeroase organizații de bază conduc mai concret lupta pentru sporirea continuă a producției agricole vegetale și animale. Totuși, deși gospodăriile colective au realizat în medie pe regiune 1.603 kg. grîu și 2.020 kg. porumb la ha., pe ansamblul regiunii producția medie obținută la grîu și porumb este sub posibilități. Conferința a pus în fața comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii din regiune sarcina de a obține producții agricole sporite la ha.: în 1962 cel puțin 1.700 kg. grîu și 2.600 kg. porumb boabe la ha. în gospodăriile colective, iar pe o suprafață de 24.000 hectare din gospodăriile de stat și gospodăriile colective — cîte 5.000 kg. porumb boabe la ha. în cultură neirigată.

Creșterea animalelor este o ramură importantă a agriculturii socialiste și are o importanță de prim ordin în consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective. Conferința a apreciat faptul că în regiune s-a dezvoltat creșterea animalelor. A crescut în mod deosebit numărul de bovine ale gospodăriilor colective — de la 6.818 în 1959, la 15.824 în prezent, din care aproape 5.000 vaci. Odată cu mărirea efectivului a sporit și producția. În 1961 s-a obținut în medie pe vacă furajată cîte 1725 litri lapte. S-a subliniat necesitatea ca noul comitet regional să urmărească cu perseverență dezvoltarea în continuare a sectorului zootehnic și sporirea productivității animalelor.

În conferință s-a hotărît ca anul acesta să se ajungă, în domeniul creșterii păsărilor, la cel puțin 700 la 100 ha. în G.A.S., iar în gospodăriile colective — 600 la 100 ha.

La conferință s-a criticat faptul că în 1961, un număr de gospodării de stat n-au fost rentabile. Conferința a stabilit măsuri politico-organizatorice pentru ca în 1962 toate gospodăriile de stat din regiune să-și încheie activitatea cu beneficii.

★

Cu deosebit interes, conferința organizației regionale de partid Crișana a ascultat o expunere a tov. **Eva Feder**, secretar al comitetului regional de partid, asupra dării de seamă a delegației partidului nostru la cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. prezentată de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie—decembrie 1961. În unanimitate, vorbitorii și-au exprimat de la tribuna conferinței aprobarea deplină față de lucrările plenarei, condamnînd cu hotărîre activitatea grupului antipartinic fracționist Pauker-Luca, urmați de T. Georgescu, și a grupului I. Chișinevschi și M. Constantinescu. Vorbitorii au relevat meritul conducerii partidului, al Comitetului Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru demascarea și înlăturarea fracționiștilor, ceea ce a dus la întărirea partidului și a făcut posibilă restabilirea normelor leniniste, ridicarea pe o treaptă superioară a rolului conducător al partidului în opera de construire a socialismului.

★

În încheierea lucrărilor conferinței, a luat cuvîntul tovarășul **Petre Borilă**, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Relevînd creșterea continuă a forței sistemului socialist și a influenței sale asupra dezvoltării mondiale, vorbitorul a subliniat că pentru întreaga mișcare comunistă și muncitorească internațională constituie un eveniment istoric Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. care a adoptat programul construcției comuniste în U.R.S.S. Acest program arată viitorul întregii omeniri, — viitor care se numește Comunism și înseamnă Pace, Muncă, Libertate, Egalitate, Fraternitate și Fericire pentru toate popoarele.

Tovarășul Petre Borilă a subliniat apoi că anul care a trecut a fost un an rodnic, de însemnate victorii și pentru țara noastră, care și-a adus contribuția în toate domeniile la întărirea lagărului socialist și a unității sale. Sub conducerea partidului au fost obținute succese însemnate în îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R., sarcinile planului pe anul 1961 fiind depășite în cele mai multe sectoare de activitate. La obținerea acestor succese și-a adus aportul său și organizația de partid din regiunea Crișana.

— Vă rog să-mi permiteți — a spus vorbitorul — să vă exprim satisfacția față de bilanțul pozitiv al activității comuniștilor din regiunea Crișana și să vă urez din partea Comitetului Central al P.M.R., din partea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej personal, succese tot mai mari în îndeplinirea sarcinilor desăvîrșirii construcției socialiste.

În continuare, tovarășul Petre Borilă a apreciat că darea de seamă a comitetului regional de partid și expunerea asupra dării de seamă a delegației P.M.R. la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. prezentată de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie-decembrie 1961, au fost dezbătute în mod aprofundat, cu spirit de răspundere, în strînsă legătură cu sarcinile concrete ale vieții de partid din regiune. Membrii de partid, oamenii muncii de diferite naționalități își dovedesc atașamentul față de partid, muncind cot la cot pentru înflorirea patriei socialiste. Acestea sînt roadele ale unei vieți de partid sănătoase, ale educației partinice internaționaliste.

Referindu-se la lucrările Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie-decembrie 1961, vorbitorul a relevat că demascarea și înlăturarea fracționiștilor Pauker, Luca, Georgescu, Chișinevschi, Constantinescu constituie un mare merit al partidului, al C.C. în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej Zdrobirea grupărilor fracționiste a făcut posibilă restabilirea normelor leniniste ale vieții de partid, a principiului muncii colective, a asigurat unitatea de monolit a partidului. Niciînd n-a fost mai strînsă coeziunea partidului, încrederea și atașamentul său față de conducerea sa leninistă.

Tovarășul Petre Borilă a vorbit apoi despre sarcinile mari ce revin organizațiilor de partid în 1962 — an care încheie prima jumătate a planului șesenal — pentru înfăptuirea consecventă a politicii partidului de industrializare socialistă, de dezvoltare și întărire a sectorului socialist din agricultură, de creștere a nivelului de trai material și cultural al poporului.

Sarcinile importante ce revin regiunii Crișana în dezvoltarea industriei sînt ilustrate de faptul că în 1962 producția industrială trebuie să ajungă de 4 ori mai mare decît în 1950. Anul acesta va începe aici construcția uzinei de alumină și a unei termocentrale, obiective de seamă ale economiei naționale.

Subliniind că îndeplinirea sarcinilor pe 1962 cer îmbunătățirea neîncetată a muncii de partid și, pe această bază, a întregii activități de conducere a economiei regiunii, vorbitorul a criticat faptul că în activitatea sa comitetul regional nu s-a ocupat mai temeinic de realizarea planului de investiții și construcții, ceea ce a contribuit ca în acest domeniu să existe o serie de rămîneri în urmă. O astfel de problemă însemnată ar fi necesitat o analiză mai aprofundată a cauzelor. Noul comitet regional trebuie să înfăptuiască măsuri eficiente care să ducă la îndeplinirea integrală a planului de investiții pe anul 1962, — plan care prevede o creștere de 25 la sută față de 1961. Executarea în bune condiții a investițiilor la fabrica de alumină, la fabricile „Înfrățirea", „Interindustrial" și celelalte, în construcția de locuințe, darea lor în funcțiune la timp constituie pentru comitetul regional și pentru organizațiile de partid din aceste întreprinderi o sarcină centrală în domeniul economic.

În legătură cu sarcinile puse de partid în domeniul îmbunătățirii calității produselor, vorbitorul a subliniat că Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste exprimă cerințele actuale ale dezvoltării, prin care economia, tehnica și știința țării noastre își propun să atingă nivelul țărilor celor mai dezvoltate. Întreprinderile din regiunea Crișana produc un sortiment variat de produse, atît în ce privește mijloacele de producție cît și bunurile de consum. Sarcinile de ridicare a calității sînt tot atît de importante pentru producția minieră, metalurgică, constructoare de mașini, de materiale refractare și materiale de construcție, de sticlărie, încălțăminte, confecții, produse agricole, alimentare, pentru construcții etc. Toate trebuie să se încadreze în efortul general pentru ridicarea calității la nivelul cerințelor actuale, a exigențelor înalte pe care le determină dezvoltarea tehnicii moderne, ridicarea economică a țării. Problema calității produselor este o sarcină politică și economică de importanță primordială a organizațiilor de partid, sindicale și U.T.M., a conducerilor tehnico-administrative, a tuturor colectivelor din întreprinderi.

În continuare, tovarășul Petre Borilă a arătat că ultimii doi ani, și mai ales 1961, au fost o perioadă de o însemnătate hotărîtoare în dezvoltarea socialistă a agriculturii din regiunea Crișana: în acești ani agricultura socialistă a devenit precumpănitoare, s-au creat condiții ca și în regiune colectivizarea să fie încheiată înainte de 1965.

Totodată, vorbitorul a remarcat că, după cum a reieșit din lucrările conferinței de partid, atît producția agricolă vegetală cît și cea animală nu sînt la înălțimea mijloacelor de care dispune regiunea. Această constatare este valabilă atît pentru gospodăriile de stat, cît și pentru multe gospodării colective. Rezultatele nesatisfăcătoare în 1961 în creșterea producției agricole vegetale și animale la o serie de gospodării agricole de stat și gospodării agricole colective nu pot fi puse numai pe seama condițiilor climatice.

Experiența bogată care a fost scoasă la iveală cu prilejul Consfătuirii pe țară a colectiviștilor, sintetizată în cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, trebuie să fie un îndreptar în munca gospodăriilor agricole de stat, S.M.T.-urilor, gospodăriilor colective.

În dezvoltarea sectorului socialist din agricultură, o preocupare centrală trebuie să o constituie continua întărire economico-organizatorică a gospodăriilor colective. Înzestrarea agriculturii socialiste cu un bogat parc de tractoare și mașini agricole, folosirea tot mai largă a îngrășămintelor naturale și chimice, a semințelor de înaltă productivitate, trebuie să se reflecte în obținerea de mari producții agricole vegetale și animale. Este necesar ca organele de partid să se preocupe în măsură mai mare de folosirea contractărilor — pîrghie economică de mare însemnătate pentru sporirea cointeresării materiale în creșterea producției agricole vegetale și animale, pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective.

Subliniind însemnătatea inițiativei luate de unele gospodării colective fruntașe din regiune de a sprijini dezvoltarea gospodăriilor mai slabe, vorbitorul a spus: „Ce minunat este cînd o gospodărie nu se mulțumește cu succesele proprii, ci ajută gospodăriile mai slabe în dezvoltarea lor așa cum procedează cei din Sîntana! Este bine ca inițiativa aceasta să fie puternic sprijinită de comitetul regional, comitetele raionale de partid, sfaturile populare, în ridicarea gospodăriilor colective mai slabe la nivelul celor fruntașe".

Chezășia succesului în construcția socialistă o constituie necontenita întărire a partidului, ridicarea nivelului muncii sale în toate domeniile. În legătură cu aceasta vorbitorul a subliniat importanța deosebită pe care o are buna organizare a controlului îndeplinirii hotărîrilor. Controlul de partid viu, în acțiune, înseamnă nu numai aplicarea hotărîrilor, dar și educarea membrilor de partid în spiritul disciplinei și al răspunderii pentru îndeplinirea sarcinilor de partid.

Vorbitorul s-a ocupat apoi de sarcinile tot mai mari care revin muncii de propagandă, pentru ridicarea nivelului politic-ideologic al membrilor și candidaților de partid, al întregului popor, subliniind rolul în creștere al conștiinței, al ideologiei socialiste în perioada desăvîrșirii construirii socialismului.

În încheierea expunerii sale, tovarășul Petre Borilă a spus: „Partidul nostru puternic, avînd o bogată experiență, înconjurat de dragostea și încrederea întregului popor, credincios țelurilor înalte ale socialismului și păcii, își va îndeplini cu cinste și în viitor sarcinile sale interne și internaționale, sub conducerea Comitetului său Central leninist, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej".

★

Conferința a adresat o telegramă C.C. al P.M.R., tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej personal, exprimînd hotărîrea fermă a comuniștilor și a tuturor oamenilor muncii din regiunea Crișana de a înfăptui cu succes sarcinile mari puse de partid.

Conferința organizației regionale de partid a ales apoi noul comitet regional de partid și comisia de revizie. În prima sa plenară, comitetul regional de partid a reales în funcția de prim-secretar pe tovarășul Victor Bolojan.

NICOLAE BIVOLU
IOSIF POPA

Dezbaterea machetei volumului I al tratatului de „Istoria teatrului în Romînia"

La Casa oamenilor de știință din Capitală a avut loc de curînd dezbaterea machetei volumului I al tratatului de „Istoria teatrului în Romînia". Această lucrare, care cuprinde perioada începuturilor teatrului pe teritoriul țării noastre pînă în anul 1852, este elaborată de un colectiv al sectorului de teatru din cadrul Institutului de istoria artei al Academiei R. P. Romîne, cu colaborarea altor oameni de specialitate. La dezbateri au participat academicieni, reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii, ai Asociației oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale, cercetători științifici și cadre didactice din învățămîntul superior de specialitate, scriitori, critici dramatici etc.

În cursul dezbaterilor, numeroși vorbitori au analizat amănunțit macheta, au făcut propuneri și sugestii, care vor constitui un prețios sprijin dat colectivului de autori în munca de îmbunătățire și definitivare a lucrării. (Agerpres)

Pentru copiii din noile cartiere

(Urmare din pag. I-a)

Te-ai înapoiat de la lucru. Vrei să te odihnești, să citești o carte. Ai nevoie de liniște. Dar iată că sub fereastra camerei țîșnesc copii fac gălăgie la ore nepotrivite. Pe scări, puștii vecinilor strigă-n gura mare.

Cîte odată, exasperat de gălăgie, cîte un locatar se duce să atragă atenția părinților. Foarte liniștiți, unii dintre ei își scuză odraslele.

Relațiile de bună conviețuire între cetățeni presupun și respectarea liniștii în bloc, pe stradă, în curte — cel puțin în orele de odihnă. Conștiința cetățenească îți cere acest lucru. Îngăduitori sînt de multe ori acei părinți care-și expediază copiii pe scări sau în curte la ore nepotrivite, tocmai pentru a nu fi deranjați. Ce se întîmplă cu colocatarii — nu-i privește. Copilul vede că i se dă lui ceștig de cauză, se obișnuiește să nu respecte pe cei mari, să nu le ia în seamă nevoia de liniște, de odihnă. Dumneata, tovarășe „înțelegător", uiți că băiatul sau fata dumitale e tocmai la vîrsta cînd i se modelează caracterul. Concesiile, îngăduința față de copiii turbulenți îi învață cu năravul.

Credem că grupele de partid din blocuri și străzi, deputații, comitetele de stradă și de bloc ar putea face mult pentru a completa lipsurile în educația acelor părinți care consideră că, dacă e vorba de copiii lor, totul este permis.

Fără îndoială, nu va trece mult timp și se vor asigura spații de joacă pentru toți cei mici din noile cartiere de locuit. Pînă atunci avem obligația de a ne interesa și de felul cum se joacă copiii în curtea sau în preajma blocului. Ne-am obișnuit să trăim în relații de bună vecinătate, respectîndu-ne unul pe altul. Să-i deprindem și pe copii să respecte odihna și liniștea locatarilor.

La librăria cu autoservire din Brașov. (Foto: M. Andreeson)

CORESPONDENȚII VOLUNTARI ne informează

De la început — condiții bune pentru îndeplinirea planului

Colectivul laminorului „trei țoli" de la uzina „Republica" din Capitală a încheiat anul 1961 cu un bilanț rodnic; a dat peste plan 2590 tone țevi laminate de bună calitate și a redus simțitor procentul produselor declasate și al rebuturilor.

Hotărîți să sporească aceste succese, muncitorii, tehnicienii și inginerii secției au făcut din vreme pregătiri în vederea realizării sarcinilor sporite ce le revin din planul pe anul în curs. Ei au participat activ la acțiunea de descoperire și punere în valoare a unor noi rezerve interne. A fost întocmit un plan de măsuri tehnico-organizatorice, menite să ducă la îmbunătățirea activității de producție a secției.

Organizația de partid a îndrumat conducerea secției să eșaloneze măsurile tehnico-organizatorice cuprinse în plan, în ordinea urgenței înfăptuirii lor și în funcție de necesitățile de producție ale secției, veghind totodată la respectarea termenelor de aplicare. Încă din ultima lună a anului precedent s-a făcut revizia generală a laminorului și a preselor de perforat la cald, asigurîndu-se în felul acesta buna lor funcționare chiar din primele zile ale lunii ianuarie. Pe baza propunerilor făcute de muncitori s-a preconizat centrarea mașinii de îndreptat țevi pe batiu pentru a se crea astfel posibilitatea îndreptării țevilor. Conducerile secției și a întreprinderii s-au îngrijit și de aprovizionarea cu materii prime și materiale, de care depinde în bună măsură ritmicitatea producției. Laminoriștii au asigurată materia primă necesară realizării producției planificate pentru primul trimestru al anului în curs.

O contribuție de seamă la înfăptuirea măsurilor tehnico-organizatorice și îmbunătățirea procesului tehnologic au adus-o membrii de partid, fiind exemplu de hărnicie și pricepere. Cu ajutorul comuniștilor Tănase Petre, Florea Nistor și Gheorghe Vancu s-a experimentat cu succes și s-a trecut la laminarea țevilor din țagle cu lungimi mari (peste 500 mm). De asemenea s-a trecut și la laminarea țevilor din oțel inoxidabil pentru industria chimică. S-a lărgit gama de oțeluri pentru țevile utilizate pe șantierele de construcții.

Colectivul secției laminorul de trei țoli este hotărît și de aci înainte să pună în valoare noi și noi rezerve interne și, pe această bază, să-și îndeplinească cu cinste sarcinile sporite ce-i revin din planul pe anul acesta.

NICOLAE R. COSTACHE — strungar, GHEORGHE CICERONE — redactor al ziarului „Viața Uzinei", GHEORGHE POPA — tehnician, din postul de corespondenți voluntari ai „Scînteii" de la uzina „Republica" din Capitală.

Numere necîștigătoare...

Nu e vorba de loterie, ci de cu totul altceva. Mi-am cumpărat de la un magazin din Brașov mobilă. Nemulțumit de calitatea ei, am făcut o reclamație la O.C.L. Brașov. A fost înregistrată; mi s-a dat număr: 152. După trei zile a venit acasă o comisie, care a încheiat un proces verbal de constatare, spunîndu-mi că se vor lua măsuri pentru repararea mobilei. Am așteptat două luni, după care m-am dus să mă interesez de cererea mea. În loc de răspuns mi s-a dat un alt număr: 5214.

— Cu acest număr cererea dumitale a plecat la I.C.R.M.-Brașov — mi s-a spus.

M-am dus după ea la I.C.R.M., dar ea plecase și de acolo la întreprinderea de industrie locală — Brașov, iar de acolo — la Întreprinderea industrială raională din Sighișoara. Aici reclamația s-a oprit, deoarece nu mai avea unde să fie trimisă: producătorul mobilei era chiar această întreprindere. S-a încheiat acolo o „minută", semnată de ing. P. Petri și I. Moise, prin care întreprinderea se obliga să-mi repare mobila. De atunci au trecut cîteva luni. Nu știu dacă și minuta a primit un număr, dar cu el sau fără, nici pînă azi nu s-a schimbat situația. N-au ajutat nici scrisorile în care încercam să reamintesc celor în cauză obligația pe care și-au luat-o. Am cules doar promisiuni și amînări care, firește, n-au nici un efect asupra mobilei defecte.

RADU DUMITRU
muncitor, cartierul „Steagul Roșu" Bloc J, Brașov

Cinema Televiziune

S-A FURAT O BOMBĂ: Patria (9; 11; 15; 17; 19; 21), București (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). PRIMELE ÎNCERCĂRI: rulează la cinematografele: Republica (serla I-a — 9; 11; 15; 17; 19; 21), I. C. Frimu (ambele serii — 10; 13,30; 17; 20,30). SALT SPRE GLORIE: Volga (14,30; 16,30; 19; 21,05). IN NOAPTEA SPRE 13: Magheru (10; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21), Elena Pavel (10; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21), Gh. Doja (10,15; 12,15; 14,15; 16,30; 18,45; 21). NU E LOC PENTRU ANIMALE SĂLBATICE: rulează la cinematografele V. Alecsandri (10; 11,30; 13,15; 15; 17; 19; 21), Lumina (10; 11,35; 13,10; 14,50; 16,30; 18,30 20,30), Unirea (11; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30). TOM DEGETELUL: 8 Mai (10; 14,30; 16,45; 19; 21,15), Înfrățirea între popoare (10,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Miorița (9,30; 11,45; 14; 16,30; 19; 21,15). AGENTUL X 25 — cinemascop: Alex. Sahia (10; 12; 14; 16,30; 18,30; 20,30), 23 August (10; 12; 15; 17; 19; 21). PRETUTINDENI TRĂIESC OAMENI: Maxim Gorki (10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30), V. Roaită (10; 12; 15; 17; 19; 21). Libertății (10; 12; 14; 16,30; 18,30; 20,30). CAIDUL: Central (9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21), Popular (10; 12; 15; 17; 19,05; 21,10). DIN NOU DIMINEAȚA: Victoria (10; 12,30; 15,30; 18; 20,30). CERUL BALTICEI — ambele serii: Tineretului (16,15; 19,30). UNDE INVIZIBILE — MAESTRII GIMNASTICII ARTISTICE — IEDUL — IN TIMPUL CARNAVALULUI — SPORT Nr. 8/1961: Timpuri Noi (rulează în continuare de la orele 10 pînă la orele 21). DOUĂ VIEȚI — ambele serii: rulează la cinematograful Olga Bancic (16; 19,30). PROGRAM SPECIAL PENTRU COPII: 13 Septembrie (rulează în continuare de la orele 10 pînă la orele 15). CINTECUL PORUMBIȚEI CENUȘII: 13 Septembrie (16,30; 18,30; 20,30). SONATE: Cultural (10,30; 15; 17; 19; 21). SECERIȘUL VERDE: 16 Februarie (16; 18; 20). AUSTERLITZ: B. Delavrancea (10; 14; 17; 20). FLĂCĂRI IN TAIGA: Alex. Popov (9,30; 11,10; 13,35; 16; 18,30; 21). CINCI ZILE ȘI CINCI NOPȚI: 8 Martie (11; 15,30; 18; 20,30). Arta (16; 18,15; 20,30). PRINCIPIUL SUPREM: Floreasca (15; 17; 19). COPILUL TRUPEI: Grivița (15; 17; 19; 21). POVESTE DESPRE O FATĂ: Flacăra (15; 17,45; 20,30). PINZE PURPURII: T. Vladimirescu (11; 15; 17; 19; 20,45). ULTIMUL MEU TANGO: Munca (12; 14,30; 16,45; 19; 21,15). RAIDUL VÂRGAT: Moșilor (11; 15,30; 18; 20,30). INTILNIRE PE CABLU: Drumul serii (11; 16; 18,15; 20,30), N. Bălcescu (11; 16; 18,15; 20,30). VIKINGII — cinemascop: rulează la cinematograful M. Eminescu (11,30; 14,15; 16,30; 18,45; 21). EVDOCHIA: Ilie Pintilie (16; 18,15; 20.30). BUFONUL REGELUI: rulează la cinematograful G. Coșbuc (10; 12; 15; 17; 19; 21). PORTO FRANCO: G. Bacovia (11,30; 15; 17; 19; 21). C-tin David (15,30; 18; 20,30), 30 Decembrie (15.30; 18; 20,30; VINTUL S-A OPRIT IN ZORI: Aurel Vlaicu (15; 17; 19; 21).

TELEVIZIUNE. Orele 9,00 — EMISIUNE DE TEATRU PENTRU COPII ȘI TINERET: „MARȚIENII". Interpretează un colectiv al Teatrului pentru tineret și copii. — Filmul pentru copii „Curajosul pui de cerb". 10,30 — EMISIUNEA PENTRU SATE. 18,00 — „VARIETĂȚI" Transmisiune din studioul de concerte al Radioteleviziunii. 19,00 — Jurnalul televiziunii. 19,15 — Partea a doua a emisiunii de varietăți. 20,00 — Evocare „Heinrich von Kleist". 20,20 — „Miniaturi coregrafice" — o producție a Studioului cinematografic „Lenfilm". 21,40 — Din folclorul bănățean. În încheiere: ultimele știri și rezultatele sportive.

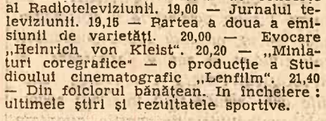

Timpul probabil pentru zilele de 29, 30 și 31 ianuarie: Vreme în ușoară răcire. Cerul va fi variabil. Precipitații slabe izolate, vor cădea în răsăritul țării în prima parte a intervalului. Temperatura în scădere ușoară la început, apoi staționară. Minimele vor fi cuprinse între minus 8 și plus 2 grade, iar maximele între 0 și plus 10 grade, local mai ridicate. Dimineața ceață locală.

Din cuvîntul participanților la Conferința pe țară a scriitorilor

George Macovescu

În estetica veacului nostru a apărut, formulat de Lenin, un concept nou, revoluționar: principiul spiritului de partid în literatură. Cele petrecute în anii aceștia în țara noastră au verificat în practică teoria pe care Lenin a elaborat-o cu mai bine de jumătate de veac în urmă.

Istoria anilor de la eliberare încoace este cea mai frumoasă din întreg trecutul nostru, dar nimeni nu poate să nu fie de acord că este o frumusețe aspră, bărbătească, făurită din eforturi dramatice, într-o luptă necruțătoare. Dacă azi ne aflăm la un liman, de unde pornesc alte drumuri, spre alte frumuseți, aceasta — s-o spunem „în gura mare" ca Maiakovski — o datorăm partidului, conducerii lui, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

În ultimii ani am avut ocazia să discut cu numeroși scriitori și oameni de artă și cultură din multe țări. Avînd în față termeni de comparație, cunoscînd situații din alte părți, mi-am putut da seama mai bine despre ceea ce înseamnă pe de o parte spiritul anarhic mic-burghez în viața literară, iar pe de altă parte ce reprezintă spiritul de partid în literatură, ce reprezintă conducerea de către partid a muncii literare.

Au fost greutăți, au fost lipsuri. Nu totul a mers ușor, dar între micile „necazuri" cotidiene, uneori reale, alteori apărute din slăbiciunile noastre personale și între viața curată și demnă, pe care grija și dragostea partidului, a conducerii lui, ne-au asigurat-o, există o deosebire esențială pe care nimeni nu poate să o ignore.

În darea de seamă a delegației Partidului Muncitoresc Romîn la cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S., prezentată la Plenara Comitetului Central din 30 noiembrie — 5 decembrie, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că metodele generate de cultul personalității nu au avut la noi amploarea din alte țări, și în același timp a subliniat însemnătatea luptei principiale duse de partid, de activul său de bază, pentru demascarea și înlăturarea fracționiștilor antipartinici Pauker — Luca, ajutați de Teohari Georgescu și apoi urmați de I. Chișinevschi și M. Constantinescu, care au încercat în mod stăruitor să introducă în viața de partid metodele și practicile străine leninismului, generate de cultul personalității lui Stalin.

Referindu-se la daunele aduse de Iosif Chișinevschi și Miron Constantinescu în domeniul culturii, vorbitorul a spus:

Iosif Chișinevschi, ducînd o politică antipartinică, lipsit de principialitate, incompetent, a cultivat în rîndurile scriitorilor relații care nu pot exista între oameni de tip nou, relații care nu au nimic comun, dar absolut nimic, cu viața de partid, cu morala comunistă, cu viața cea nouă care pulsează puternic de la un capăt la altul al țării. Prin sforării și intrigi, prin măsuri arbitrare, stabilea regimuri preferențiale pentru unii, în vreme ce izbea necruțător în reprezentanți de valoare ai literaturii noastre, în creatori legați prin tot ce au ei mai sfînt și mai bun de poporul nostru.

L-am ascultat ieri aici pe marele Arghezi. Cu verva-i scăpărătoare, dar și cu modestia pe care numai valoarea o poate asigura, a dat sfaturi vîrstnicilor și tinerilor, sfaturi izvorîte din marea și permanenta dragoste pe care acest creator de nespuse frumuseți o are pentru pămîntul acesta al nostru, pentru popor, pentru izbînzile poporului muncitor, izvorîte din respectul pentru muncă în general și pentru munca literară în special.

M-am gîndit atunci că o vreme, — aproape zece ani — Tudor Arghezi, datorită politicii și practicilor promovate de I. Chișinevschi, a fost ținut departe de viața literară. N-am putut să-i ascultăm îndemnurile înaripate pe care numai un mare poet le poate rosti. Este adevărat că demonul creației nu i-a dat pace și pana lui nu a zăcut uscată și tristă pe masă. A muncit, a scris, a creat. Dar boabele de aur și mărgăritare înșirate pe firul vieții și care aveau să îmbogățească mintea poporului și să-i bucure sufletul au stat un deceniu în sipete, și aceasta nu din vrerea lui Tudor Arghezi.

Numai cînd conducerea leninistă a partidului nostru a lichidat practicile dăunătoare, antipartinice ale fracționiștilor, numai atunci Tudor Arghezi s-a putut urca la tribuna primului Congres al Uniunii Scriitorilor și și-a rostit acele înflăcărate cuvinte, pe care istoria literaturii noastre le-a și înscris în paginile ei, versul arghezian a ajuns la marile mase, iar pamfletul lui i-a izbit necruțător pe dușmanii socialismului, ai poporului nostru.

După ce a arătat metodele antipartinice, dăunătoare literaturii, folosite de I. Chișinevschi și M. Constantinescu în problemele literaturii și artei, vorbitorul a arătat că asemenea practici au fost înlăturate pentru totdeauna, datorită intervenției energice a conducerii partidului nostru, îndrumărilor personale ale tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Strîns uniți, membri și nemembri de partid, în jurul Comitetului Central, avem datoria să muncim pentru ca politica partidului să se înfăptuiască în toată frumusețea ei. Este o datorie față de cei ce ne-au apărat demnitatea, față de cei ce au asigurat creației noastre condițiile ca să urce culmile cele mai înalte.

Vorbitorul s-a referit apoi la unele probleme ale istoriei literare. În anii de după eliberare s-a muncit mult, s-au răscolit arhive, documente, manuscrise; s-au descoperit altele noi; s-au purtat discuții despre principiile care să prezideze la reconsiderarea întregii noastre literaturi; s-au elaborat teze; s-au întocmit machete; s-au redactat cursuri noi la catedrele universitare de istoria literaturii romîne; s-au publicat monografii și studii care dovedesc că există serioase posibilități pentru a avea o istorie literară științifică. Unele dintre aceste monografii și studii pot constitui capitole ale acestei istorii, sau o temeinică bază pentru redactarea lor.

Vorbitorul a subliniat că lipsa unei istorii științifice a literaturii romîne se face tot mai mult simțită. E îmbucurător că se află într-o fază avansată primul volum al Tratatului de istorie a literaturii romîne, lucrat de un colectiv alcătuit de către Institutul de istorie a literaturii al Academiei Republicii Populare Romîne. Sîntem însă interesați — a spus el referindu-se la mersul acestei lucrări — să ne apropiem cît mai repede de prezent, să avem o istorie științifică a literaturii din a doua parte a veacului trecut; să avem apreciată, în cadrul fenomenului istoric, opera marilor noștri clasici; să avem studiate curentele literare de la sfîrșitul secolului al nouăsprezecelea și începutul celui de-al douăzecelea; să avem prezentată în adevărata ei lumină literatura dintre cele două războaie, după cum să avem așezată la locul potrivit, ca o încununare a dezvoltării literaturii noastre, dar mai cu seamă ca o consecință a revoluției din țara noastră, literatura de după 23 August.

Aurel Baranga

Referindu-se la succesele repurtate de dramaturgia noastră în perioada dintre primul Congres al scriitorilor și actuala conferință, vorbitorul a spus: În acești ani, frontul nostru scriitoricesc s-a îmbogățit cu un pluton nou de dramaturgi, al căror aport substanțial s-a simțit pe scenele teatrelor, prin lucrări îmbrățișînd o tematică variată, exprimată prin modalități artistice inedite. Alexandru Mirodan cu „Ziariștii" și „Celebrul 702"; Titus Popovici cu „Passacaglia"; Dorel Dorian cu „Dacă vei fi întrebat", „Secunda 58" sau recenta sa piesă „De n-ar fi iubirile"; Paul Everac cu „Poarta" și „Ferestre deschise"; V. Em. Galan cu „Prietena mea Pix", Sidonia Drăgușanu cu „Fiicele", iată o parte din titlurile care au sporit peisajul nostru teatral, îmbogățindu-l, făcîndu-l mai amplu și mai divers, prin aportul noilor creatori, care au adus în dramaturgie o notă personală marcată de ei pînă atunci în alte genuri ale creației. Această infuzie de energii proaspete a fost cu atît mai valoroasă cu cît fiecare dintre noii dramaturgi au adus un accent care este numai al lor. Fiecare din lucrările noi apărute au stîrnit discuții, dar mai important decît orice e că fiecare din aceste noi piese a stîrnit interesul publicului și al criticii. Poți avea obiecții critice la „Celebrul 702", dar nu-i poți nega verva debordantă, umorul suculent, dar mai ales — și aceasta e caracteristica majoră a lucrării — patosul demascator. Poți face rezerve cu privire la „Prietena mea Pix", dar nu poți să treci cu ușurință peste faptul că piesa a îmbogățit galeria eroilor noștri cu unul pe care dramaturgia noastră nu-l avea încă: eroul pozitiv liric. Piesele lui Paul Everac au fost primite de critică cu sufragii împărțite, dar mai important decît o judecată de valoare definitivă cu privire la creația acestui scriitor, de la care mai așteptăm atîtea lucrări și mai realizate, este mobilitatea lui creatoare, o ureche atentă la problematica contemporană, sensibilitatea lui la formele noi și îndrăznețe.

Toate aceste succese certe, subliniate de adeziunea publicului nostru care acordă un interes tot mai susținut lucrărilor de teatru originale ne îndreptățesc să nu ne declarăm mulțumiți cu treapta atinsă și să năzuim la una superioară, la treapta acelor lucrări de teatru care să reflecte cu și mai mare fidelitate epoca.

La acest capitol al cerințelor încă neacoperite, vreau să încep cu propria mea creanță încă în debit. Vreau să vorbesc despre „Siciliana". Aș fi nesincer cu dumneavoastră și cu mine însumi dacă aș afirma că tot ce s-a spus sau s-a scris cu prilejul acestei lucrări, consider a fi în întregime just. Dar atunci cînd se exercită o critică tovărășească, esențialul e nu să respingi ce ți se pare eronat, ci să te pătrunzi de ceea ce este adevărat. Fără acest proces de selecție propriul tău mers înainte este amenințat. Astăzi, la peste un an de la scrierea comediei, îmi este clar că raportul are perfectă dreptate — și au avut dreptate și criticii care au ridicat la fel problema — că demascarea elementelor negative nu se face de-a lungul piesei cu egală consecvență, în dauna ascuțimei satirei. Unul din caracterele de bază ale satirei realist-socialiste este condamnarea vechiului în numele noului. Numai în acest fel ne vom face datoria noastră de scriitori-cetățeni, de scriitori ai epocii socialiste, numai în măsura în care vom aprinde toate reflectoarele care să scoată în evidență nou și vom proiecta toate luminile radiografice asupra vechiului ce se cuvine a fi extirpat.

Critica de partid mi-a dat ajutorul ca să înțeleg, după cum ne dă tuturora sprijinul ca să depășim greutățile legate de atîtea probleme ridicate de creația literară.

Referindu-se la orientarea greșită a piesei lui Horia Lovinescu „Mai presus de orice", vorbitorul a menționat slaba exigență de care a dat personal dovadă în epoca în care lucra la Teatrul Național.

Arătînd modul — nu odată defectuos — în care se lucrează cu autorii dramatici, el a arătat că după perioade în care lucrările de teatru zăceau cu lunile prin sertare, fără ca autorilor să li se dea vreun răspuns, urmau epoci de asalt, în care o serie de lucrări, încă nefinisate, crude, în stadiu de rudiment, erau în pripă puse în scenă. Asemenea lipsuri s-au manifestat și cu prilejul Decadei dramaturgiei, din anul 1961. În climatul de goană și de asalt s-a înscris și piesa „Mai presus de orice". Dar cu același prilej au mai fost prezentate pe scenele noastre lucrări care mai aveau nevoie de muncă și de finisare, ca „Milionarii" sau „Rustica". Nimănui, și în primul rînd nouă, dramaturgilor, nu ne este prielnic un asemenea stil de muncă. E necesar ca piesele să fie discutate cu temeinicie și competență, fără grabă și fără tergiversări, să se facă observații utile, menite să îmbunătățească lucrarea, pentru ca, odată adusă pe scenă, ea să reprezinte o bucurie și o sărbătoare și pentru dramaturg și pentru mișcarea noastră teatrală în genere.

O muncă insuficientă, în salturi, a dus și Secția de dramă a Uniunii Scriitorilor. Darea de seamă a subliniat unele din succesele activității acestei secții. Ele sînt reale. S-au organizat dezbateri și în ultimele luni, în întîmpinarea Conferinței, munca a fost mult mai activă. Ceea ce nu s-a realizat însă în această secție, și pentru care merităm a fi criticați toți cei care activăm aci, este acel laborator de creație, viu, permanent, în care dramaturgii să-și citească lucrările, să-și confrunte părerile, să-și îmbogățească experiența.

Lucrările de teatru în care muncitorii zilelor noastre constructori luminați ai unei lumi noi își găsesc înfățișarea pe măsura virtuților lor politice și cetățenești, sînt încă așteptate cu o legitimă nerăbdare. Am sentimentul că nu vom putea face față cerinței unei dramaturgii la înălțimea timpului, decît cunoscîndu-l pe acest om nou constructor al socialismului, dar nu cu ajutorul unei documentări turistice, ci cu propria noastră participare la fenomenele esențiale ale vieții noastre noi.

Avem nevoie — a spus vorbitorul — de o satiră care să lucreze cu sarcasm-demascator cu tăișul îndreptat împotriva întregului arsenal de năravuri condamnabile lăsate de burghezie.

În ultima vreme repertoriul teatrelor noastre s-a îmbogățit cu o serie de piese care evocă episoade din istoria partidului nostru. Au fost tot atîtea succese subliniate de publicul nostru care dorește să vadă înfățișate pe scenă fapte ale comuniștilor, felul cum au pregătit cu abnegație și devotiune, prin jertfa lor din trecut, măreția zilelor noastre de astăzi.

În anul viitor, în 1963, poporul nostru va sărbători una din cele mai emoționante, mai strălucite și mai glorioase pagini din istoria sa: 30 de ani de la eroicele lupte din februarie, de la neuitatele lupte ale Griviței Roșii. Cred că e de datoria noastră, a tuturor, să ne gîndim din timp și, în piese de teatru sau scenarii cinematografice, să reflectăm această nemuritoare pagină a istoriei revoluționare a poporului romîn.

Nicolae Stoian

S-a vorbit aci de către mulți tovarăși despre sentimentul de adîncă recunoștință pe care-l încercăm cu toții față de partid, care îndrumă literatura noastră, luptei căruia i se datorește tot ceea ce am realizat noi.

Tocmai datorită acestei conduceri ideologice, literatura noastră nu s-a lăsat atrasă între Scilele și Caribdele ideologiei burgheze, de care ar fi vrut s-o sfărîme dușmanii noștri.

Totuși, unele sirene continuă să se facă auzite; ele poartă numele de spirit de castă, individualism, tendințe de a scrie pentru gustul unui cerc îngust de aleși.

Referindu-se la tendințele de evazionism din critica literară, vorbitorul a spus: Chiar în conferința noastră, tovarășii Silvian Iosifescu și Mihail Gafița ne-au oferit mostrele unei asemeni atitudini.

În continuare vorbitorul s-a referit la cunoașterea vieții de către scriitori și critici. Nu pot uita faptul că un cunoscător atît de temeinic al oamenilor și locurilor din zona actualei hidrocentrale „V. I. Lenin" de la Bicaz, cum este marele nostru Sadoveanu, își exprima într-o convorbire cu un grup de scriitori dorința arzătoare de a vizita Bicazul, așa cum arată el azi, după prefacerile socialiste ce s-au săvîrșit aici. Pentru mine constituie de asemenea o lecție foarte bogată în învățăminte, modul în care marele maestru al poeziei romînești, Tudor Arghezi, ne demonstrează prin neasemuitele sale tablete, această permanentă comunicare cu viața patriei noastre.

Văd, de aceea, în cerința exprimată de partidul nostru față de scriitori de a cunoaște viața, și un sfat părintesc dat în numele a tot ce are mai valoros frontul nostru literar, o grijă atentă față de destinul scrisului fiecăruia dintre noi, al talentului fiecăruia!

Vorbitorul s-a referit la propria experiență cîștigată în timpul cît a luat parte la activitatea brigăzii Comitetului Central care a analizat munca petroliștilor din trustul petrolier Moinești.

Nu pot să nu-mi exprim aici adînca mulțumire față de Comitetul Central al partidului nostru, pentru încrederea ce mi s-a acordat atît mie, cît și multor alți scriitori, de a lua parte la munca unor brigăzi trimise de conducerea partidului nostru pentru a analiza sectoare ale industriei și agriculturii noastre.

Sentimentul pe care ți-l dă asemenea contacte este acela al datoriei. În ce mă privește, înainte de a pleca într-una din aceste brigăzi, în noiembrie anul trecut, am predat Editurii pentru literatură noul meu volum de versuri. În timpul cît am lucrat în brigada care a analizat munca petroliștilor din trustul petrolier Moinești am avut o foarte sinceră discuție cu mine însumi. Mi-am dat seama că bătălia eroică în adevărata accepție a cuvîntului pe care o dau sondorii pentru a mări cantitatea de țiței pe sondă trebuie s-o dau și eu cu unele poezii pentru a mări densitatea poeziei pe unitatea de vers. Iar o altă datorie pe care vreau să mi-o achit chiar în acest volum, față de tovarășii pe care i-am cunoscut, față de tovarășii cu care am fost în brigadă, activiști de partid și vechi petroliști, este să scriu o poezie cu adevărat demnă de acești oameni.

Sentimentul acesta fără îndoială că îl are fiecare dintre noi cînd este pus în asemenea împrejurări. Întors dintr-o brigadă a C.C. al U.T.M., care a stat în Oltenia aproape două luni, Nicolae Velea spunea într-o ședință că unul din rezultatele acestor deplasări este că tu însuți începi să te ridici ca om și cetățean la înălțimea eroilor tăi.

Vreau să cred, de pildă, că în urma unei hotărîte întoarceri a tuturor cu fața spre viață, spre problemele ei atît de bogate și complexe, locul disputelor mărunte pentru tiraje, mărimea fotografiilor apărute în „Gazeta literară" sau „Luceafărul" va fi luat de întrecerea dintre Hunedoara și Reșița.

S-a vorbit aici despre faptul că unii critici au început să lanseze în ultimul timp o nouă teorie, aceea a necesității poeziei și a prozei citadine. Mie personal îmi pare că aceasta este o dispută de natură să sustragă scriitorii de la problemele esențiale ale creației lor. De pildă, într-o cronică literară, tov. Paul Georgescu se arată foarte încîntat că Anghel Dumbrăveanu nu este un rural, nu sporește încă cu unul numărul versificatorilor agrari. Mărturisesc că pînă aici nu bănuiam încotro bate tovarășul Paul Georgescu, deși m-au cam dezorientat ultimele rînduri, neștiind care sînt „versificatorii agrari".

Cred că tov. Paul Georgescu putea face o deplasare de la blocul turn pînă la sala Palatului la consfătuirea colectiviștilor și putea vedea la ce nivel s-au ridicat astăzi țăranii noștri. Arătînd necesitatea poeziilor bune, atît despre oraș cît și despre sat, vorbitorul a spus: Eu sînt din regiunea București, proaspăt colectivizată, care este grînarul țării noastre, din a cărei pîine mănînc și tov. Paul Georgescu și încă din aceea albă și bună. Mama mea a intrat în gospodăria colectivă și abia în socialism am putut avea sentimentul marilor ogoare, datorită luptei partidului nostru, datorită clasei muncitoare. Avem nevoie nu de poezii „citadine" sau „rurale", ci de poezii consacrate muncitorilor, colectiviștilor, construcției socialismului.

După părerea mea poți spune că într-adevăr cunoști viața numai în momentul cînd problemele vieții devin problemele tale personale. Nu se poate scrie poezie despre Hunedoara atîta timp cît nu te vor interesa problemele producției de oțel, în aceeași măsură în care îl interesează pe Ștefan Tripșa și pe ceilalți tovarăși ai lui. De asemenea cred că un adevărat roman despre țărani se va scrie atunci cînd te va frămînta la fel ca pe președintele G.A.C., ca pe șefii de echipe, ca pe ceilalți țărani colectiviști, problema obținerii a cinci mii kg. porumb boabe la hectar. Cred că avem o seamă de scriitori care dau dovadă că se ridică la un asemenea interes.

Eu propun să alcătuim brigăzi complexe din care să facă parte tineri scriitori — pot să fie și scriitori mai vîrstnici — tineri artiști plastici, tineri compozitori, care să meargă în regiuni 2—3 luni și să ajute la munca culturală, la înfrumusețarea căminelor, să compună și cîntece.

Cred că se poate foarte bine ca mulți din tinerii noștri scriitori să lucreze ca activiști culturali la cluburi muncitorești, pe lîngă casele de creație, decît să bată sălile unor redacții.

Eu, în ceea ce mă privește, m-am hotărît încă înainte de conferință, la sfîrșitul anului trecut, ca în acest an să mă ocup de sprijinirea activității culturale în raionul Urziceni.

Al. Oprea

Vorbitorul a arătat că avem numeroși critici talentați, bine pregătiți. El s-a referit apoi la o seamă de lipsuri, subliniind că în critica literară există suficiente forțe capabile să îndrepte aceste deficiențe.

După părerea mea — a spus el — cuvîntul unor critici ilustrează într-o mare măsură defecte pe care le putem întîlni și în articolele lor. Cuvîntul tovarășilor Iosifescu, Gafița, Vicu Mîndra, se caracterizează prin lipsă de autocritică.

Vorbitorul a insistat asupra ocolirii problemelor principale ale literaturii în activitatea unor critici, aducînd o seamă de exemple. Discuția despre „Bariera" a ajuns să plictisească pe cititori, pe scriitori, pe autor, chiar și pe criticii participanți la discuție. De ce? Pentru că discuția s-a împotmolit într-o seamă de amănunte: De pildă, „Bariera" este roman sau nu? Cutare episod poate să intre în logica romanului sau nu? Și nu s-a discutat problema principală, adică a autenticității mediului muncitoresc care era prezentat în această carte. Aș vrea în acest sens să dau un exemplu din activitatea proprie. Am publicat un articol despre romanul lui Ghilia, „Cuscrii", care înfățișează un fenomen important din punct de vedere educativ — arată cum un carierist devine instructor de partid și în activitatea lui deformează politica partidului în domeniul colectivizării agriculturii. În articolul pe care l-am scris, eu m-am ocupat însă de următorul fapt: dacă moldovenii pot să scrie romane și în ce măsură Ghilia a reușit să creeze un roman moldovenesc.

Consider că tov. Paul Georgescu, de o bună bucată de vreme, în cronicile pe care le scrie, ridică o „problemuță" în jurul unei cărți, face o piruetă și după aceea pleacă fără a arăta care sînt problemele fundamentale pe care le ridică sau nu acea carte în raport cu însăși evoluția societății.

Vorbitorul a arătat că asemenea exemple dovedesc ruperea unor critici de problemele majore ale vieții, de sarcinile construcției socialiste.

El a relatat un fapt povestit de Paul Anghel, care a scris o carte inspirată din viața colectiviștilor. După ce a apărut o cronică, autorul s-a dus la critic și i-a spus: „Mi-a plăcut foarte mult cum ai scris despre cartea mea, dar aș fi vrut să aflu care îți este părerea asupra problemelor de viață. Acestea m-au preocupat în primul rînd, și în al doilea rînd notația directă și alte trăsături pe care le găsești dumneata acolo". Dar criticul — a arătat vorbitorul — nu a putut răspunde nimic în această privință. După părerea mea, criticii, pentru a putea să aibă autoritate în cele ce scriu, în fața nu numai a scriitorilor dar și a cititorilor, ar trebui să posede o mult mai bogată cunoaștere a vieții.

Vorbitorul a subliniat importanța luptei consecvente împotriva oricărei manifestări a ideologiei burgheze.

În legătură cu „Steaua" — a spus el, consider că pînă acum critica noastră literară nu a dat o apreciere cuprinzătoare din punct de vedere ideologic a acestei reviste care, după părerea mea — și nu numai a mea — a fost principalul focar de răspîndire a concepțiilor moderniste. Nimeni nu a pus talentul lui Baconsky la îndoială, deși mai există aci și reclamă și puțină exagerare. Cred că este o lecție faptul că — la votul secret — nu a fost ales delegat la această Conferință. Este o lecție foarte bună, care arată că nu numai masele de cititori manifestă dezacord față de acest gen de poezie, dar și marea masă a scriitorilor noștri.

Vorbitorul a adus critici unor versuri publicate recent de Aurel Rău.

În continuare, relevînd necesitatea luptei împotriva spiritului apologetic, vorbitorul a criticat cuvîntul tov. Vicu Mîndra. O formulare ca aceasta: „Criticii sînt constructori, ei nu neagă niciodată, ei totdeauna opun binele răului", s-ar potrivi mai bine într-o slujbă religioasă decît într-o conferință a scriitorilor din țara noastră.

Într-un moment cînd toată lumea, inclusiv scriitorii și criticii, cer exprimarea unui punct de vedere cît mai sincer și cît mai ascuțit, argumentat, să se facă schimb de păreri în care să conteze argumentele, cînd se arată că nu există sufi-cientă combativitate din partea unor critici, vine tov. Vicu Mîndra și ne atrage atenția: „Să nu fim prea vehemenți!".

Mi se pare că toate problemele criticii literare se pot rezolva într-un singur mod, acela al unor discuții principiale cît mai aprinse, cît mai vehement posibile, dar în care să conteze schimbul cinstit de argumente. Exigențele formulate în dezbaterile noastre arată că se dă o mare atenție și mare importanță criticii literare. Aceasta ne îndeamnă să depunem în munca noastră tot talentul, experiența și cunoștințele fiecăruia.

Mihnea Gheorghiu

Vorbitorul s-a referit mai întîi la revista „Secolul 20", care a început să apară de curînd. O revistă cu acest profil apare pentru prima oară în istoria literaturii romînești. Oprindu-se asupra unor deficiențe ale revistei, vorbitorul a subliniat că ea se resimte încă de un anumit eclectism, are nevoie să-și lărgească perspectiva, să se orienteze mai bine în alegerea materialelor pe care le publică. Revista trebuie să înfățișeze mai pe larg literatura realist-socialistă, care reprezintă fenomenul cel mai important al literaturii contemporane.

Revista noastră se resimte de o lipsă regretabilă și în sectorul de critică, în domeniul teoriei, în examinarea critică a fenomenului literar internațional, în prezentarea documentată, serioasă și cu spirit de răspundere ascuțit, a fenomenului critic și literar de peste hotare.

În acest domeniu, de pildă, „Gazeta literară" ne-a atras atenția — și este bine ca presa să ne ajute cu critica și sugestiile ei. Invităm pe criticii noștri să contribuie la remedierea lipsurilor noastre, la ridicarea nivelului teoretic al revistei „Secolul 20".

Ocupîndu-se de critica teatrală, vorbitorul a spus: Nu se poate concepe un critic fără cunoașterea vieții și fără cultură de specialitate; nu se poate concepe un critic de teatru care să nu cunoască ce înseamnă traducerea unui text dramatic în spectacol teatral. Nu se poate concepe un critic de teatru care știind că un spectacol este văzut de mii de oameni, să emită opinii eronate, uneori profund eronate, ce pot induce în eroare acest larg public. Este de neînțeles, după părerea mea, poziția negativă a unor critici teatrali în comentarea piesei „Fiicele" de Sidonia Drăgușanu.

Piesa nu este lipsită de cusururi. Despre aceasta am scris la vremea premierei, căutînd sursa și remediul lor. Dar este o piesă cu un conținut de idei valoros și servită într-un spectacol bun. Este, după părerea mea, una dintre piesele bune apărute în dramaturgia noastră din ultimele două stagiuni. Demonstrînd că delapidatorii nu-și au locul în societatea noastră, „Fiicele" are un conflict autentic, actual, — a spus vorbitorul, combătînd părerile exprimate de V. Mîndra, care a caracterizat piesa drept „o melodramă ușoară, construită pe foarte prăfuite idei ale pieselor melodramatice de bulevard".

Piesa are un dialog viu, un dialog de teatru, frumos, pe care publicul îl marchează cu aplauze de simpatie, la replici care contribuie la educarea morală a spectatorului.

Critica teatrală —a spus vorbitorul în încheiere — trebuie să sprijine activ dezvoltarea dramaturgiei originale, care dobîndește succese, asemenea întregii noastre literaturi.

Nagy István

Examinînd succesele incontestabile ale literaturii noastre și discutînd, în spiritul hotărîrilor partidului, marile sarcini ce ne stau în față, se ivesc o serie de probleme legate de etica scriitoricească. Se știe, nu de azi, de ieri, că scriitorii dezvăluie în operele lor, întotdeauna, și cîte ceva din propriul lor drum de viață. Din opera scriitorului putem deslușî însă nu numai acest drum, putem afla nu numai direcția de unde vine și direcția spre care își îndreaptă pasul. Opera dezvăluie și crezul filozofic al scriitorului și atitudinea sa morală. Opera arată de a cui parte stă scriitorul în lupta de clasă, care este idealul său în privința dezvoltării sociale.

Idealul nostru social, societatea ideală în ochii noștri este comunismul, spre care rîvnim, urmînd calea socialismului. Etica noastră scriitoricească se bazează deci pe realitatea în transformare socialistă, se bazează pe învățătura marxist-leninistă despre morala comunistă. De aci își trage puterea, aceasta întărește talentul scriitoricesc, aceasta stă la baza partinității noastre. Succesele construirii socialismului — și totodată rezultatele incontestabile ale literaturii noastre realist-socialiste — reprezintă noi și viguroase dovezi ale superiorității umanismului socialist, ale moralei comuniste față de morala burgheză, în agonie.

Tabloul desfășurat al întregii noastre literaturi, și mai ales efectul educativ pe care ea îl exercită asupra maselor de cititori, demonstrează într-un chip deosebit de elocvent că sub înțeleapta conducere a partidului atitudinea ideologică, politică și morală a scriitorilor noștri își îndreaptă tăișul împotriva acelei etici scriitoricești caracteristice mînuitorilor condeiului burghez. Noi scriem despre și pentru poporul muncitor. Din acest fapt rezultă că și viața particulară a scriitorilor noștri se deosebește în mod radical de viața particulară a literaților care s-au făcut slujitori ai intereselor imperialiste.

Așa este și așa și trebuie să fie. Viața noastră particulară nu poate fi în contradicție cu ceea ce propovăduim în literatura noastră cu conținut socialist. La cei la care se ivesc totuși asemenea contradicții, la aceia deobicei nici creația nu este destul de convingătoare.

Ansamblul literaturii noastre zugrăvește noua configurație morală a maselor noastre muncitoare și în acest tablou se recunoaște și caracterul scriitorilor noștri. Putem accentua acest fapt cu deplină dreptate și cu mîndrie. Dar nu ascundem nici faptul că mai există printre noi unii a căror atitudine cîteodată contrazice etica noastră scriitoricească comunistă, ceea ce îi împiedică în desfășurarea deplină a talentului lor, sau duce la greutăți în munca Uniunii Scriitorilor. Nu putem fi de acord nici cu faptul că unii își supraapreciază propriile opere și, în dauna altor cărți, demne de editat, cer un tiraj foarte ridicat, sau scoaterea ediției a doua sau a treia, fără ca acest lucru să fie cerut într-adevăr de cititori. Nu de prea mult timp, s-a întîmplat pînă și faptul că unii scriitori au încercat să se propună singuri pentru premiul de stat. Trebuie să vorbim și despre acei colegi, dealtfel talentați, care, cu toate că nu sînt decît la începutul carierei lor de scriitori, încearcă să-și organizeze viața așa de comod de parcă peste puțin timp s-ar pensiona, cu merite academice. Nu e întîmplător că dintre aceștia se recrutează cei care nu prea se gîndesc să plece pentru vreme mai îndelungată într-o fabrică sau într-o gospodărie colectivă, pentru studierea vieții mai puțin comode — a vieții celor ce muncesc acolo. În consecință, nu e de mirare dacă și poezia sau proza lor devine oarecum abstractă și superficială și ei se opresc în dezvoltarea lor.

Scriitorii noștri nu se pot mulțumi numai cu aprofundarea cunoașterii vieții noastre socialiste în plină creștere. În același timp ei trebuie să cultive, să dezvolte la ei înșiși, ca și în rîndurile cititorilor, morala comunistă, fără de care nici nu ne putem închipui acest proces de creștere, de înaintare furtunoasă a societății noastre spre desăvîrșirea socialismului iar apoi spre comunism. Aceasta este una din condițiile esențiale ale ridicării literaturii noastre la un nivel și mai înalt. Noi ne angajăm, cu toată hotărîrea, în fața partidului și poporului muncitor, că ne vom achita fără șovăială de această înaltă îndatorire.

Aurel Rău

Creația literară, îndrumată și condusă de partid, a devenit și mai mult — prin o serie de realizări —o oglindă a realităților noi din patria noastră, a izbînzilor fără precedent cu care ne mîndrim, precum și un instrument eficace în educarea și formarea omului nou.

Consemnînd aceste succese, darea de seamă a subliniat totodată, cu deplin temei, că între avîntul impetuos și ritmul care caracterizează prefacerile revoluționare ale vieții noastre noi și între dezvoltarea literaturii luată în totalitatea ei există totuși un decalaj. Analizîndu-se situația poeziei, s-a subliniat că în acest sector important al creației noastre literare se mai manifestă încă, din păcate, o tendință de evazionism, unele recidive ale formalismului pe de o parte, iar pe de altă parte persistența în cultivarea unui patos artificial și a platitudinii versificate — ambele, rezultate ale îndepărtării de adevăratele probleme ale vieții.

În critica adusă poeziei, revista „Steaua" a fost vizată în repetate rînduri. Meditînd asupra celor afirmate în raport și rememorîndu-mi activitatea noastră din ultimii ani, mă declar întru totul de acord cu critica severă dar pe deplin justificată.

Încă pe parcursul ultimului an, noi ne-am dat seama mai mult decît altădată de o bună parte din aspectele negative indicate și, în urma discuțiilor din redacție, am căutat să le remediem. Că n-am reușit întru totul, o arată faptul că prin materialele publicate chiar și în ultima vreme, revista a continuat să-și păstreze o notă discordantă față de celelalte publicații, mai cu seamă prin tendințele evazioniste din domeniul poeziei. Au apărut versuri insuficient de clare, unele de o factură intimistă, de natură să nu intereseze marea masă a cititorilor, altele cu un mesaj palid, pîndite de manierism. Unele poezii meditative care nu plecau de la sensurile majore ale vieții noastre se pierdeau în divagații sterile. Asemenea poezii am publicat și eu și ceilalți poeți care lucrează în redacție. Adesea, în căutarea unor modalități și imagini am pierdut din vedere esențialul, conținutul pentru care le căutăm.

Sîntem convinși că numai luînd măsuri eficace pentru o mai mare apropiere de viață, pentru cunoașterea ei multilaterală, pentru însușirea organică a ideologiei marxist-leniniste, a principiilor de bază ale esteticii marxist-leniniste, revista „Steaua" va reuși să pună capăt vechilor greșeli, să-și îndeplinească sarcinile în promovarea literaturii realist socialiste.

Căutînd în permanență să asigurăm o frumoasă ținută artistică a lucrărilor, vom avea grija ca în paginile „Stelei", de-acum înainte, să fie promovată o poezie militantă, cu un mesaj clar și accesibil, o proză axată pe cele mai importante probleme ale actualității, un reportaj care să oglindească prefacerile înnoitoare din cele mai diferite domenii, o critică științifică și eficientă.

Sîntem pentru dezvoltarea tuturor modalităților poetice care pot să exprime idei înaintate, sentimentele și faptele omului nou. Va trebui să avem o mai mare grijă pentru ca în paginile revistei să ocupe un loc mult mai important poezia cetățenească, directă, combativă. „Steaua" este una din publicațiile literare din patria noastră, o parte integrantă a frontului nostru literar. Vom publica deci toate creațiile valoroase care pot să aducă o contribuție la dezvoltarea reală a literaturii și pot avea eficiență în lupta pentru socialism.

Din cuvîntul participanților la Conferința pe țară a scriitorilor

Zaharia Stancu

Atît darea de seamă, cît și cuvîntul tovarășilor care au vorbit înaintea mea, au arătat încă o dată, cu tărie, că frontul nostru literar este strîns unit, că în acest front nimeni și niciodată nu va izbuti să creeze o cît de mică spărtură, că acest front activează și înregistrează din ce în ce tot mai multe succese, că noi toți analizăm cu seriozitate lipsurile pe care le mai avem în dorința sinceră de a le îndepărta cît mai repede din operele noastre. Unitatea frontului nostru literar, succesele noastre, rîvna noastră de a lucra mai bine, mai temeinic și de a ajunge în anii care vin la înregistrarea unor și mai mari succese, se datoresc îndrumării date nouă de către partid, grijii pe care în permanență ne-a arătat-o partidul, fiecăruia în parte și Uniunii noastre. Pentru toate acestea sîntem și vom fi totdeauna adînc recunoscători partidului, Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Munca răbdătoare și înțeleaptă a partidului a ajutat pe unii dintre noi, mai puțin călîți în luptă, insuficient inițiați în știința marxist-leninistă, să nu cadă totuși pradă unor idei nesănătoase. Spun acestea pentru că eu sînt unul din scriitorii mai vîrstnici care și-a trăit o mare parte din viața lui scriitoricească înainte de 23 August și care datorează foarte mult partidului.

Pe vremuri, scriitorul, chiar cel mai talentat, trăia la periferia societății, tipărea greu o carte și era aproape cu neputință să-și cîștige existența cea mai modestă de pe urma muncii lui literare. Noi, vîrstnicii, nu uităm acest lucru. Și adaug: ar fi bine să-l afle și să nu-l uite nici tinerii.

Datorită transformărilor revoluționare care au avut loc în țara noastră în anii care s-au scurs de la eliberare pînă astăzi, fața întregii noastre țări este alta. Dar nu numai fața întregii țări este alta. Altfel arată oamenii de la sate și orașe astăzi. Ei nu se mai asemuie nici pe departe cu cei de ieri, de alaltăieri, pe care i-am zugrăvit în cărțile noastre privitoare la trecut. Între muncitorii pe care i-am cunoscut în îndepărtata mea adolescență, prin orașele de provincie, și cei pe care îi întîlnesc astăzi în fabrici și uzine este o deosebire ca de la cer la pămînt. Între țăranii pe care i-am cunoscut în copilărie și pe care i-am descris în „Desculț" — și cei pe care îi întîlnesc astăzi, la mine în Teleorman, pe lunga și îngusta Vale a Călmățuiului, sau în oricare parte a țării, este o deosebire și mai mare. Partidul a schimbat oamenii. Le-a dat forță și le-a dat învățătură. Le-a dat demnitate și le-a dat mîndria de a se simți oameni liberi, într-o țară liberă, care este a lor, le-a dat posibilitatea de a-și făuri buna stare și de a-și găsi fericirea aci pe pămînt și nu în cer, în viața de dincolo de mormînt, cum le spuneau odinioară popii.

Sarcinile trasate poporului nostru de Congresul al III-lea al partidului se împlinesc și se depășesc. Viitorul stă în fața poporului nostru, luminos cum n-a fost niciodată.

Partidul ne-a ajutat și pe noi, scriitorii, să ne schimbăm, să devenim, din oamenii vechi care am fost, oameni noi, constructori ai unei literaturi noi, realist-socialiste. Partidul a muncit mult și cu răbdare cu fiecare dintre noi și cu noi toți laolaltă. Și dacă unii dintre noi mai păstrează încă în unele împrejurări un mod vechi de a gîndi, un mod vechi de a scrie, un mod vechi de a ne comporta în viața noastră de toate zilele și în raporturile noastre, de vină sîntem noi înșine.

Noi nu scriem pentru un cerc restrîns, privilegiat. Noi scriem pentru întregul nostru popor. Și nu trebuie să ne îngăduim să scriem oricum. Avem o mare răspundere. Această răspundere este grea dar este nobilă și dacă ne vom strădui, îi putem face față cu cinste și ar fi de dorit să-i facem față și cu strălucire. Trebuie să abordăm în scrierile noastre temele cele mai importante care decurg, clare, din sarcinile pe care Congresul al III-lea al partidului le-a pus întregului nostru popor, în vederea desăvîrșirii construcției socialiste din țara noastră. Și pentru ca scrierile noastre să oglindească această vastă operă de construcție a unei țări noi și a unei lumi noi, trebuie să cunoaștem viața constructorilor socialismului — așa cum au subliniat și alți confrați în cuvîntul lor — pînă în cele mai mici amănunte. Nu vreau și mi se pare că nici nu pot să dau rețete. Pot să spun numai atît că, în ceea ce mă privește, îmi voi spori mult eforturile de a cunoaște oamenii și faptele pe care doresc să le înfățișez în noile mele scrieri. Aici însă mă simt dator să mai adaug ceva: eu cred că noi, scriitorii, nu vom izbuti să înfățișăm în scrierile noastre oameni noi și fapte noi, dacă nu ne vom strădui să ne lepădăm de tot ce mai păstrăm vechi în făpturile noastre, în obiceiurile noastre, dacă nu vom reuși să devenim noi înșine oameni de tip nou, oameni asemănători celor mai înaintați dintre constructorii socialismului și ai comunismului. Vă mărturisesc că în anii din urmă, la masa mea de lucru, deseori m-am izbit de această piedică. În întîlnirile mele cu cititorii, nu o dată am fost mustrat fie că mă apropii cu pași prea înceți de actualitate, fie pentru lungimea unora dintre operele mele, fie pentru limba prea puțin bogată și prea puțin frumoasă pe care o folosesc. Mustrările mi-au fost făcute cu dragostea pe care muncitorii și țăranii o au pentru scriitori. Am găsit aceste mustrări îndreptățite și sînt hotărît să fac totul pentru a ține seamă de ele.

Congresul al III-lea al partidului a trasat sarcina ca în toate sectoarele de muncă să se dea bătălia nu numai pentru o producție sporită, ci și pentru o producție de înaltă calitate, pentru o producție la cel mai înalt nivel, la nivelul mondial. Oare această problemă a calității nu ne interesează și pe noi? Eu unul cred că ne interesează și că trebuie să ne interesеze în cel mai înalt grad.

Vreau să vă amintesc că astăzi țara noastră se bucură, pe plan internațional, de un înalt și binemeritat prestigiu — și aceasta pentru întîia oară în lunga și zbuciumata istorie a harnicului nostru popor. Aceasta se datorește partidului. Oare din toate acestea să nu decurgă pentru noi nici o obligație? Cred, tovarăși, că sîntem datori poporului nostru, care ne privește cu dragoste și ne citește cărțile, că sîntem datori partidului care ne-a arătat dragoste și înțelegere. Sîntem aici scriitori vîrstnici, cu o bogată experiență literară. Sînteți — mai numeroși decît noi, dumneavoastră, scriitorii tineri, care aveți în față, fiecare, o viață de om. Noi, vîrstnicii, sîntem în stare să mai scriem încă multe cărți. Dumneavoastră, tinerii, veți scrie și mai multe și, fără îndoială, și mai bune cărți decît noi. Vă propun tuturor să considerăm această conferință ca o cotitură extrem de importantă în viața noastră scriitoricească și în munca noastră scriitoricească.

Să dăm partidului și totodată să dăm întregului nostru popor bucuria că scriitorii au plecat de la conferința lor cu hotărîrea fermă de a arunca din ei tot ceea ce este vechi, de a se lega și mai strîns de viața poporului, de a se așterne pe lucru temeinic și de a da, cu condeiul lor inspirat, tocmai acele cărți care se așteaptă de la ei, tocmai acele cărți prestigioase care să ajute mult construcției socialismului și comunismului.

Eugen Jebeleanu

Vorbitorul a subliniat maturizarea literaturii noastre sub îndrumarea înțeleaptă a partidului în anii scurși de la primul Congres al scriitorilor. „Semnele distinctive ale epocii pe care o trăim" despre care vorbea tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea ținută la conferința organizației regionale de partid Cluj, pun sigiliul de lumină pe tot mai multe lucrări literare. Și cea mai curată bucurie este aceea a apariției cărților atîtor tineri scriitori. În lumina acestor semne distinctive putem dezbate, așadar, în aceste zile, problemele care ne privesc și care privesc pe aceia care așteaptă de la noi o literatură înaltă.

În continuare, vorbitorul s-a referit la problemele criticii literare, ale luptei principiale de opinii.

În directă contradicție cu lupta de opinii — a spus el — se află spiritul apologetic. Se întîmplă uneori că dacă un scriitor fruntaș e criticat, oricît de principial, persoana respectivă face un atac de nervi și se cheamă că a fost victima unui „atac personal". Dar dacă e criticat — fără dorința de a-l ajuta, ci pătimaș, neprincipial, cu multă superficialitate — un poet tînăr, atunci critica „merge".

Știu, — a spus vorbitorul — unii critici afirmă că sînt scriitori care îi presează, că-i amenință, că se uită sașiu la ei, că acești autori vin și le spun: Scrie despre mine! Perie-mă! Aici se pune o altă problemă, aceea a curajului de opinie. Ce fel de critic marxist care și-a pus condeiul în slujba luptei pentru eliberarea omului, pentru comunism, poate fi un asemenea critic?

S-a vorbit înaintea mea despre necesitatea clarității expresiei în poezie. E un lucru just. În același fel trebuie să se pună problema și în ceea ce privește necesitatea limbajului critic, a limbajului în proză, în dramaturgie și chiar a limbajului nostru de fiecare zi.

Și aici mai avem încă de lucru, de vreme ce se mai pot citi fraze precum este de pildă aceasta: „În creația sa, orice poet liric autentic nu-și exprimă subiectivitatea fără rest, ci ceva mai puțin și în același timp ceva mai mult decît atîta, — operația de selectare, de potențare a ceea ce-l de o semnificație supraindividuală și totodată poartă pecetea individualului, a experienței trăite, asigurînd acea punte trainică între subiectivitatea poetului și a cititorului, care e consecința tipizării realiste". Citatul este desprins din articolul „Despre personalitatea eroului liric" de George Munteanu, apărut în „Contemporanul" din 7 octombrie 1960.

În încheiere, vorbitorul a spus: Am fost de curînd împreună cu alți tovarăși la Bacău, Onești și Roman, unde ne-am întîlnit cu cititorii. În ceea ce mă privește, trebuie să recunosc că am fost de prea puține ori la asemenea întîlniri și că voi face tot ce este cu putință ca să fiu cît mai des în mijlocul cititorilor, pe teren. Este o bucurie să vezi cum se transformă într-un oraș modern Bacăul mizer de altădată, Bacăul amurgurilor violete și al neurasteniei, Bacăul cîntat de Bacovia. E o mare bucurie să poți vizita fabrica ultramodernă de țevi de la Roman sau complexul de la Onești. E o mare satisfacție să vezi impozantele librării de la Bacău, care aproape întrec librăriile de la București. Cărțile se epuizează repede. În aceste zile, cînd pe fața întregului pămînt se dă o bătălie uriașă pentru sfărîmarea tuturor lanțurilor și pentru Om, sîntem datori să scriem acele cărți care să poarte minunatele „semne distinctive" ale epocii în care trăim, și către care se cuvine să tindem fără întrerupere.

Paul Georgescu

Literatura noastră își datorește succesele existenței socialismului, triumfului ideilor marxist-leniniste în țara noastră, muncii neobosite a oamenilor muncii care au ridicat baza materială, fără de care activitatea noastră ar fi fost imposibilă.

Este neapărat necesar să reamintim că literatura noastră își datorează evoluția sa fericită îndrumării atente și înțelepte de care s-a bucurat din partea partidului. Principiul leninist al îndrumării de către partid constituie principiul fundamental al creației literare și artistice din patria noastră. Literatura pe care o scriem este parte integrantă a cauzei clasei muncitoare și deci o raportăm la sarcinile ce revin întregului popor prin istoricele hotărîri ale Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, la sarcinile pe care le avem cu toții în vederea desăvîrșirii construcției socialiste.

Literatura are îndatorirea de cinste nu numai de a oglindi transformările revoluționare pe care le înfăptuiește poporul romîn, dar și de a contribui la făurirea conștiinței comuniste a omului nou și prin aceasta, indirect dar eficient, la construirea noii lumi. Rolul, important și pînă acum, al literaturii ca factor de seamă în formarea omului nou, sporește încă în actuala etapă istorică în care planul ideologic devine tărîmul principal al luptei de clasă, al luptei dintre nou și vechi.

Dacă privim în urmă, spre trecutul Congres al Scriitorilor, avem a ne mîndri cu realizări importante: au apărut cărți bune care, în marea lor majoritate, reflectă fenomene contemporane, s-au format talente tinere dintre care multe sînt mai mult decît promițătoare, în centrul operelor noastre se situează eroul vremii noastre, comunistul, există o mare diversitate de modalități, stiluri literare și personalități artistice în cadrul unității de concepție și de metodă. Dar dacă privim realizările incontestabile ale literaturii noastre în raport cu realizările fulminoase ale constructorilor socialismului și cu sarcinile ce ne revin, trebuie să constatăm că mai avem mult de făcut, mai ales că posibilitățile noastre sînt cu mult mai mari.

Referindu-se apoi la rolul însemnat al criticii în dezvoltarea literaturii noastre, vorbitorul s-a limitat la enunțarea unor generalități.

În cursul discuțiilor, o serie de vorbitori și-au exprimat dezaprobarea față de poziția lipsită de spirit autocritic a tov. Paul Georgescu, față de încercările sale de a respinge criticile care i-au fost făcute, atacînd în mod neprincipial pe cei care l-au criticat.

G. Călinescu

Acad. G. Călinescu a adresat Conferinței următoarea scrisoare: „Cu tot sufletul meu înflăcărat sînt în mijlocul Conferinței naționale a tovarășilor mei de construcție culturală scriitorii, vîrstnici și tineri, și aștept o îndreptare a sănătății mele spre a lua parte cît mai curînd împreună cu voi toți ca un simplu muncitor devotat și disciplinat, sub flamurile larg desfășurate ale Partidului Muncitoresc Romîn și patriei noastre, la ridicarea înaltului turn al umanismului socialist romîn".

În cadrul Conferinței a fost citit cuvîntul tov. G. Călinescu:

Cînd pentru întîia oară omul a zgîriat pe peretele unei caverne silueta unui animal, a făcut asta ca să vadă și alții ce-a văzut el.

Arta este un limbaj și dacă omul s-ar perpetua într-un singur exemplar, n-ar mai avea nevoie de grai. Este, deci, de prisos a mai demonstra absurditatea izolării artistului și a „purității" artei. Foarte adesea „abstragerea" artistului este o ipocrizie, căci nu există vreunul care să nu dorească a fi cunoscut de cît mai mulți semeni. Abstracțiunea este un scandal prin care ratatul încearcă să atragă atenția asupra sa.

O poză este și aceea de a scrie pentru „mîine". Toți marii creatori au scris pentru ziua de „azi". Trăim mereu în prezent. Trăiește pe pămînt, în cetatea ta, cu oamenii vremii tale, acesta, e singurul chip ca mîine să fii al tuturor cetăților. Surprinde esența prezentului, singura prin care vei depăși și ziua de astăzi și curiozitatea blazată a cîtorva esteți.

Prin urmare orice scriitor, urmînd chemarea pe care Partidul Muncitoresc Romîn a făcut-o, nu de mult, artiștilor „de a făuri opere la nivelul înaltelor exigențe artistice și ideologice ale partidului și ale poporului", e în deplin acord cu estetica cea mai sănătoasă și mai adevărată.

Construcția socialismului este pentru noi o problemă națională și a solicita scriitorul să fie un magistral incitator la fapta de ridicare a civilizației materiale și a culturii poporului romîn este a face apel la patriotismul său.

Patriotismul nostru popular e în concordanță cu cele mai elementare cerințe ale artei. Admirăm pe Ahile fiindcă era un luptător, pe Hamlet care, deși năpădit de cețurile sentimentului de zădărnicie, pedepsește implacabil crima. Dacă Ahile s-ar pîti în toiul luptei într-un tufiș iar Hamlet s-ar plimba într-una pe scenă delirînd ca Ofelia, Homer n-ar fi Homer și nici Shakespeare, Shakespeare.

Omenirii sănătoase îi place eroul, acela care face cinste rasei umane. Pot zice că nu există decît un erou al artei, anume „eroul". Un artist ocolește deopotrivă „perfecțiunea" cu primejdia de a cădea în schematism și de a nesocoti studiul procesului care singurul este exemplar, precum evită copia individului comun, rău definit. O anume rotunjire „ideală", o definiție clară a direcției etice răspunde principiilor artei, fiind totodată în acord cu exigențele educative.

Așa stînd lucrurile, cred că asupra tuturor chestiunilor profesionale primează o calitate pe care trebuie s-o dezvolte orice scriitor și anume: de a fi de folos poporului. Arta e o misiune; rămîne în picioare comandamentul poetului vestitor al izbînzilor vremii lui. Să te bați la Troia e fără sens astăzi. Eroii sînt la cîmp, în uzine, în văzduh. De ce ni s-ar părea că e superb ca un cavaler într-un „tournoi" să-și răstoarne adversarul de pe cal, iar helicopteristul care aterizează pe un grind, în viscol, și ceață, în ajutorul unui bolnav, mai puțin interesant? Totul e de a ști cum să privești evenimentul, cauzele banalității și ale monotoniei sînt în noi înșine, precum de noi depind finețea și profunditatea.

Ingenuitatea entuziasmului e calitatea supremă care pune deodată ordine în spirit. Artistul sincer vede limpede și concepe cu fantezie. Experiența a demonstrat că orientarea observației după concepția marxistă despre univers și meditarea asupra îndrumărilor partidului a fost întotdeauna rodnică pentru creator. Sînt flăcări adevărate, care fac nu rareori și fum, și dau oricum emoția unui fenomen natural dar sînt și flăcări reci, ca acelea produse pe scenă cu panglici de hîrtie roșie mișcate de un ventilator. Acestea nu dau sentimentul măreț al combustiunii. Eu unul prefer pe scriitorul patriot inflăcărat de construcția socialistă, dar făptuind unele greșeli (amendabile în traiectoria operei lui), impecabilului placid.

Gustul cititorilor, foarte numeroși acum, a evoluat considerabil sau mai degrabă unui mic cerc de cititori de cărți de duzină i-a luat locul muncitorimea setoasă de cartea solidă și substanțială. Lăsînd de o parte nuanțele, foarte des judecata acestei mase e mai justă decît a cronicarului profesionist.

Trăim vremuri mari, să ne silim a fi pe măsura lor. Opera trebuie sucită și bătută cu sîrguință pe nicovală. Să nu cădem în prozo — sau metromania pe care o ridiculiza după Horațiu, Antioh Cantemir:

Ferice cel ce poate într-un picior să stea
Scriind două sute stihuri pe ceas și
o testea
Pe jumătate umple pe zi, nevrînd să știe
Ce scrie și cum scrie sau de-i vreo
vijelie.

V. Em. Galan

Propun să înscriem printre hotărîrile pe care Conferința noastră le va vota un paragraf obligînd atît viitoarea conducere a Uniunii, cît și direct conducerea revistelor noastre, să ridice nivelul publicisticii despre literatură și problemele dezvoltării ei, la nivelul actualelor posibilități și cerințe ale frontului literar. Faptul că dezbaterile scriitoricești au rămas adeseori fără ecou în presa literară a dat naștere și a consolidat parcă, de cîțiva ani încoace, o impresie pe care eu o împărtășesc: impresia că discuțiile noastre de la Uniunea scriitorilor, discuțiile noastre în cercuri de lucru pe un manuscris sau carte se desfășoară în general la un nivel superior nivelului la care se duc dezbaterile în presa literară.

Amintind de combaterea liberalismului anarhic, a teoriei „adevărului integral", a tendințelor apologetice, a manifestărilor moderniste, vorbitorul s-a referit la criticile numeroase aduse în conferință revistei „Steaua". În ceea ce privește aprecierea cititorilor, care se exprimă prin tiraj, „Steaua" a avut și are mult mai puțini cititori decît oricare dintre cărțile noastre de literatură. Referindu-se la dezbaterile în legătură cu ideile confuze promovate de „Steaua" vorbitorul a arătat că în reviste, ecoul acestor dezbateri — pozitive, creatoare prin concluziile lor — a fost atît de palid, încît, nu puțină vreme, „moderniștii" au încercat să se legene în iluzia că este vorba de simple „răfuieli personale".

În legătură cu alte probleme care n-au găsit încă o oglindire satisfăcătoare în presa literară, vorbitorul s-a referit la falsa teorie a distanțării. Nu putem scrie despre prezent, spun unii, foarte puțini, pînă nu-l depășim, pînă nu-l privim de la oarecare distanță... În discuțiile noastre, am impresia, am căzut de multă vreme de acord asupra unui lucru cumva elementar: da, este nevoie de o distanțare, 10—15 ani cel puțin, ca să putem scrie bine despre prezent. Dar în condițiile epocii noastre, și cînd mai sîntem și marxiști, distanțarea aceasta o realizăm scriind despre 1962 de pe pozițiile lui '70 sau '75. Spontan, geniile literaturii clasice au izbutit acest lucru și în trecut. Pe atunci, în mintea oamenilor, istorie însemna doar ce a fost; ce urma să fie era doar necunoscuta soartă. Pentru noi, pentru contemporanii noștri, tărîmul istoriei, cunoscute, și sigure începe să se extindă — planificat! — asupra zilelor și deceniilor viitoare; se împrăștie cețurile care învăluiau, înaintea apariției gîndirii marxiste, destinul omului și al omenirii. Practica noastră literară, mult îmbogățită în ultimii ani, indică necesitatea unei îmbogățiri corespunzătoare a gîndirii despre literatură, despre noul profil al istoriei și destinului eroilor etc.... Aici, presa literară trebuie să fie ștafetă înaintată, cercetaș de avangardă.

Vorbitorul a criticat teoriile — care continuă să preocupe foarte puțin presa literară — avînd drept punct de pornire fetișizarea talentului și „spontaneitatea" creației, ideea că opera literară ar curge de la sine prin harul muzelor. S-a publicat de curînd în „Contemporanul" intervenția tov. Zaharia Stancu la o întîlnire într-o fabrică. Acolo, el enunța această teorie foarte simplu: cînd pun mîna pe creion și scriu la capitolul 1, nu știu ce am să scriu mai departe la capitolul doi. Dar afirmația e dezmințită tot acolo, cînd autorul arată că, deși nu știe ce vor conține capitolele nescrise știe totuși foarte bine că, în întregime, cartea plănuită va avea 14 volume — nu 17, nici 13, nici 11. Cînd ne publică asemenea declarații pripite — lucrul s-a întîmplat și altora — presa nu ne face nici un serviciu; nici nouă, scriitorilor, nici, mai ales, tînărului începător, care, cu creionul în mînă, s-ar apuca să aștepte dicteul muzei. Corect și sănătos era ca, în loc de reproducerea unor declarații improvizate pripit, revista să fi răspuns rostului ei contemporan asigurîndu-ne, în acest caz, o dezbatere deschisă ori măcar un studiu competent pe tema raportului dintre ficțiune și ficțiunea — creatoare sau nu — a fanteziei artistice. E un exemplu — la care aș putea adăuga și altele.

S-a vorbit aici despre descriptivism, dar mai puțin despre o expresie care niciodată n-a fost la noi foarte clarificată: proza obiectivă. Am desprins-o din contextul vechi al lui Ibrăileanu și, în practica noastră literară, în multe recenzii, i-am dat alt conținut. Unii înțeleg prin proză obiectivă o proză care se scrie pe baza următoarei rețete: ocup față de realitate, eu, scriitor, poziția unei mașini înzestrate cu cinci simțuri omenești, dar fără conștiință, fără inteligență, fără dorința de a schimba ceva — în stare să înregistreze doar comportamentul oamenilor, nicidecum conștiința, sentimentele și gîndurile lor. Este evident în epoca noastră, cînd în conștiința omului se petrec schimbări revoluționare, de primordial interes pentru literatură, o asemenea concepție nu poate duce pe-un scriitor la rezultate bune. În unele discuții s-a încercat să se acrediteze ideea obtuză că marii realiști americani, de la Hemingway la Steinbek, n-au scris și nu scriu decît despre comportamente („proză obiectivă"), niciodată despre conștiința eroilor. Analize literare oneste au arătat însă că, și acolo, pagină după pagină, cînd e vorba despre cărți mari și adevărate, autorii tocmai despre sufletul și conștiința oamenilor vorbesc — la nivelul epocii lor, cu forța talentului lor. E rău că roadele acestor discuții n-au pătruns, cu ajutorul presei literare, în tezaurul experienței noastre comune.

Ca opus al descriptivismului, despre care atît darea de seamă cît și discuțiile au spus lucruri limpezi, s-a teoretizat, ca un fel de panaceu universal în materie de proză imprevizibilitatea. Adică, în această perioadă, cînd noul vieții omenești pornește de la faptul că descoperind legile dezvoltării sociale, literatura să creeze un imprevizibil artificial, prin sublinierea nu a legii ci a întîmplării, prin dezvăluirea nu a ceea ce influențează viața noastră ca lege, ci prin ceea ce influențează viața noastră ca întîmplare. În discuții de mult depășite ale prozatorilor, confuzia dintre „imprevizibilitatea" de ordin formal, firească povestirii epice ori dramatice, și fondul previzibil, legic, al evenimentelor realității a fost lămurită. Dovada — multe povestiri recente (N. Velea, D. R. Popescu ș.a.). Dar revistele n-au întreprins nimic pentru cunoașterea, dezvoltarea și generalizarea experienței cîștigate — și, de aici, pentru alte povestiri, căutări sterile, penibile, pe rețete ineficace în vremea noastră — gen Kafka etc.

Vorbitorul s-a referit în continuare la o serie de contuzii privind realismul socialist și tendința de a-l concepe, — definiția aparține „Gazetei literare", ca un Babel armonios în care pot răsuna orice fel de voci.

Referindu-se la o precizare făcută în cursul discuțiilor de tov. Eugen Barbu, cu privire la discordanța ce apare uneori între tonul „particular", și cel „oficial" al tov. Paul Georgescu vorbitorul a arătat că aici e blamată, în fond, lipsa de principialitate care-l determină pe critic să ocolească polemica deschisă. Este o problemă care nu e specifică numai lui Paul Georgescu, nu se oglindește numai în „Gazeta literară", ci privește și alte reviste literare; e o problemă care va trebui rezolvată.

În continuare vorbitorul a spus: ca să măsurăm drumul parcurs de literatura noastră în ansamblu de la trecutul Congres pînă astăzi, să ne închipuim cărțile noastre de azi, trecute în peisajul literar 1956; cred că aceste cărți ar fi fost în mare număr propuse pentru premiul de stat și l-ar fi luat înaintea celor pe care le-am publicat atunci. Aceasta este o creștere de care avem dreptul să fim mîndri.

În același timp, dezvoltarea vieții în ansamblu a fost mult mai mare. De aici preocupările noastre firești, necesare, îndreptate spre dezvoltarea continuă a creației literare.

Ion Marin Sadoveanu

Vorbitorul a arătat că în ultimii ani, literatura noastră s-a dezvoltat, s-a îmbogățit cu opere variate, a crescut o generație de tineri scriitori. Mersul acesta ascendent se datorește, în primul rînd, îndrumărilor partidului. Literatura aceasta nouă corespunde creșterii însăși a vieții și face imposibilă reîntoarcerea sau folosirea unei vechi formule. Ea n-ar mai interesa pe nimeni și s-ar vesteji înainte de a încolți. Literatura de astăzi se face cu oameni adevărați, pentru oameni adevărați, cu conștiințe și o etică nouă, într-o țară în care procentul de spectatori și lectori a crescut uluitor, într-o țară cu altă structură, mai temeinică și mai curată, a familiei, cu altă morală și alt tineret. Literatura corespunzătoare nu poate să fie decît aceea a unui realism robust, nelipsit însă de visul care să deschidă perspectiva viitorului tot mai luminos.

Într-o frumoasă imagine, darea de seamă arată conlucrarea generațiilor în frontul comun al literaturii noastre de astăzi. Vîrstnicii încearcă să dea, alături de tineri, adevărata înfățișare creației literare. Și pentru toți se pun aceleași două mari probleme: a cunoașterii vieții și a unui înalt nivel artistic. Firește că viața, pentru a fi folosită în construcția unor opere de artă valabile, trebuie cunoscută dinăuntru, din adîncurile trăirii fiecărui om. Spre această înformare prețioasă ne poartă propria noastră măsură umană, dragostea pe care noi înșine sîntem în stare să o avem pentru cei de lîngă noi, interesul pentru ei. Dar înregistrarea, seismografică aproape, a mișcărilor lor sufletești atîrnă de observația și sensibilitatea noastră scriitoricească. Ea trebuie crescută și educată — socot eu — în sensul de a înregistra nu ceea ce stă în predilecțiile și obișnuințele sale, ci ceea ce este important și nou în obiectul pe care-l are de cercetat. Nu numai o cunoaștere a vieții din adînc, dar și o cunoaștere completă stă la baza unei bune creații artistice.

Întrucît privește nivelul artistic, nu ne vom putea apropia de el, indiferent la ce vîrstă, decît prin muncă. Numai șlefuirea și echilibrarea prin muncă a celor ce am întreprins ne vor putea duce la o izbîndă.

Vîrstnici sau tineri, pe calea creației literare sîntem încercați de aceleași probleme, ne întîlnim cu aceleași dificultăți. Ceea ce este de seamă e faptul de a ne simți atrași cu putere de viață, și de a ne supune cu probitate artei noastre literare. Numai în felul acesta, într-un același front, vom putea crea operele pe care oamenii muncii le așteaptă de la noi, opere cinstite, sănătoase, folositoare.

D. Panaitescu-Perpessicius

Vorbitorul a apreciat faptul că darea de seamă analizează toate sectoarele activității Uniunii Scriitorilor și prezintă nenumărate aspecte pozitive și negative ale acestei activități. A fost o adevărată bucurie pentru oricare dintre ascultători, a spus el, să audă pomenindu-se numele atîtor scriitori, de la cei mai tineri pînă la cei mai în vîrstă, poeți, prozatori, critici, autori de literatură pentru copii.

Bucuria noastră a fost cu atît mai mare cu cît prezentarea acestor realizări a fost însoțită de o stringentă analiză a operelor importante.

Vorbitorul a relevat succesele literaturii noastre din ultimii ani, activitatea desfășurată în țară de Uniunea Scriitorilor, întîlnirile dintre scriitori și oamenii muncii. El s-a referit apoi la generația de tineri poeți care au debutat în colecția „Luceafărul". În cuvîntul său, vorbitorul a evocat figura poetului Nicolae Labiș. În poezia lui Labiș, a spus el, răsună toate ecourile acestei epoci pe care o trăim, epocă plină de tumult și de rezonanța așa de înviorătoare a propriei construcții în mers.

Ocupîndu-se de activitatea unor reviste, de unele lucrări de istoriografie literară, vorbitorul s-a referit apoi la diversele manifestări organizate în cadrul Muzeului literaturii romîne. Acest Muzeu, a arătat el, s-a născut din înalta concepție despre literatură și despre promovarea ei, despre asimilarea literaturii de către marele public. Amintind diferite expoziții, ca aceea consacrată celei de-a 15-a aniversări a Eliberării sau acelea închinate lui Sahia, Neculuță, Sadoveanu și alții, expoziții care au circulat în foarte multe instituții culturale și în fabrici, vorbitorul a relevat interesul puternic al oamenilor muncii față de opera de popularizare a literaturii.

Anton Breitenhofer

Darea de seamă, prezentată de tovarășul Mihai Beniuc, ne-a înfățișat un tablou viu al succeselor dobîndite de literatura noastră în ultimii ani. Deosebit de îmbucurătoare sînt progresele însemnate obținute în domeniul prozei și al dramaturgiei, mai ales în ceea ce privește tratarea problemelor legate de realitățile zilelor noastre. Realizările obținute se datoresc în primul rînd îndrumării literaturii de către Partidul Muncitoresc Romîn, faptului că scriitorii noștri s-au situat ferm pe pozițiile realismului socialist.

Inspirîndu-se din aceeași realitate clocotitoare a construcției noastre socialiste, literatura în limba germană, ca parte organică a literaturii noi din R.P.R. a înregistrat și ea un salt calitativ față de trecut. Este unul din meritele incontestabile ale acestei literaturi, că a reușit să oglindească într-o bună măsură una din cele mai însemnate cuceriri ale construcției noastre socialiste, prietenia și frăția de nezdruncinat dintre poporul romîn și minoritățile naționale din patria noastră. Vorbitorul a amintit cîteva dintre lucrările reprezentative din ultimii ani, scrise în limba germană, ca versurile lui Alfred Margul Sperber, Franz Liebhardt, romanul „Foc de vreascuri" de O. W. Cisek, romanele „Acum, cînd grîul s-a măcinat" de A. Lillin, „Stele în plină zi" de Herta Ligeti ș.a.

Fenomenul cel mai îmbucurător din ultimul timp îl constituie însă faptul, că în literatura germană din țara noastră au apărut o serie de nume noi, ale unor oameni tineri, care în lucrările lor dau dovadă nu numai de un real talent, dar și de o orientare hotărîtă către teme majore și actuale. S-au obținut succese în domeniul reportajului literar. Un șir întreg de tineri reporteri capabili sînt prezenți atît în paginile ziarelor „Neuer Weg", „Die Wahrheit" și „Volkszeitung" ca și în diferite culegeri.

Un sector important al activității scriitorilor germani din țara noastră îl constituie traducerile din limba română. S-au tradus în mod masiv atît operele clasicilor cît și ale scriitorilor contemporani. Aceste traduceri nu sînt editate numai de către edituri, ele apar în mod regulat și în suplimentul literar al ziarului „Neuer Weg", în revista „Neue Literatur" cît și în alte publicații.

Enunțînd aceste succese, nu vreau de loc să trec cu vederea faptul că literatura în limba germană din țara noastră are încă lipsuri serioase în ceea ce privește o tratare mai complexă a fenomenelor noi ale construcției socialiste din țara noastră. Sînt convins că și scriitorii de limbă germană vor primi de la această conferință impulsuri noi, importante, pentru îndeplinirea sarcinilor care le stau în față.

Zilele acestea am fost în raionul Sînnicolau Mare — un raion complet colectivizat, cu un mare număr de gospodării colective milionare. Într-o serie de discuții pe care le-am avut cu țărani colectiviști, aceștia au arătat pe bună dreptate că viața lor actuală, că problemele ivite din stadiul actual de dezvoltare al gospodăriilor colective, au depășit realitatea oglindită în multe lucrări care tratează problema colectivizării. Ei cer în mod justificat scriitorilor un răspuns la problemele care îi preocupă în prezent.

Tot în aceste zile am vizitat orașul meu natal, Reșița. Am stat de vorbă cu numeroși prieteni și cunoscuți, în cea mai mare parte muncitori și tehnicieni în uzină. Discuțiile noastre s-au referit, după cum era și firesc, mai ales la problemele pe care le ridică dezvoltarea vertiginoasă a uzinei și orașului. Pot să afirm cu toată răspunderea că spusele fiecăruia dintre acești muncitori ar putea constitui tema unei lucrări literare. Viața de astăzi a muncitorilor și țăranilor, experiența uriașă pe care acești oameni au acumulat-o în procesul de plămădire a socialismului, bogăția lor sufletească, năzuințele lor nobile, credința și dragostea lor pentru partid, pentru patria noastră scumpă, iată tot atîtea teme minunate pe care scriitorii nici unei generații pînă în zilele noastre nu le-au cunoscut. Sînt teme cărora merită să le închinăm toate forțele.

Brigada de țesătoare condusă de Frăsina Șargu, de la întreprinderea „Proletarul" din Bacău, este brigadă fruntașă în producție. Toate membrele ei sînt și eleve în clasa a X-a serală a școlii medii nr. 2.

(Foto : Gh. Vințilă)

TELEGRAMĂ

Tovarășul Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, a trimis o telegramă de felicitare tovarășului Ferdinand Kozovski, președintele Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria, cu ocazia aniversării a 70 de ani de la naștere

Semnarea Protocolului privind schimbul de mărfuri și plățile pe anul 1962 între R. P. Română și R. P. Ungară

In urma tratativelor, care s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă, la 26 ianuarie s-a semnat la București Protocolul privind schimbul de mărfuri și plățile pe anul 1962 între R. P. Română și R. P. Ungară.

R. P. Română va livra în R. P. Ungară : vagoane de marfă, utilaj petrolier, mașini unelte, tractoare și pluguri pentru tractoare, rulmenți, rulouri compresoare, excavatoare, metale neferoase, produse lemnoase, produse sodice, negru de fum, sare, materiale de construcție, cocs de petrol, sticlărie diversă, bunuri de consum etc.

R. P. Ungară va livra în R. P. Română : mașini-unelte, utilaje pentru industria chimică, industria alimentară și alte sectoare industriale, macarale, rulmenți, aparate și instrumente de măsură, laminate de oțel, aluminiu și semifabricate de aluminiu, medicamente și substanțe farmaceutice, anvelope, fire industriale de bumbac, seturi de televizoare, aparate de radio, bunuri de consum etc.

Protocolul prevede creșterea schimbului de mărfuri cu 23 la sută față de volumul prevăzut pentru anul 1961.

Protocolul a fost semnat din partea română de Mihai Petri, adjunct al ministrului Comerțului, iar din partea ungară de Karadi Gyula, prim-locțiitor al ministrului Comerțului Exterior.

La semnare au participat Aurel Mălnășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, funcționari superiori din Ministerul Comerțului, precum și membrii delegațiilor române și ungară.

Au fost de față Béla Némety, ambasadorul R. P. Ungare la București, și membri ai ambasadei.

Primirea de către ministrul Afacerilor Externe al R. P. Române a ministrului Ceylonului la București

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Române, Corneliu Mănescu, a primit simbătă în audiență pe noul trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Ceylonului la București, Tikiri Banda Subasinghe, în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor de acreditare.

INFORMAȚII

● **Simbătă a avut loc la ambasada R D. Germane din București o conferință de presă cu prilejul căreia reprezentanți ai ambasadei au vorbit despre lucrările recentei sesiuni a Camerei Populare a R.D. Germane.**

(Agerpres)

ȘTIRI SPORTIVE

Echipa de fotbal Steaua București, aflată în turneu în Grecia, a susținut simbătă o întîlnire amicală la Atena cu formația Panathinaikos. Fotbaliștii români au terminat victorioși cu scorul de 4—2 (3—1).

★

Au fost desemnate echipele cîștigătoare ale campionatelor internaționale de tenis de masă ale R. S. Cehoslovace de la Praga. La feminin, în finală, echipa R. P. Ungare a învins cu scorul de 3—1 echipa R. P. Române.

O mare surpriză a fost înregistrată în finala probei masculine în care echipa secundă a R.S. Cehoslovace a dispus cu 3—2 de echipa R. P. Ungare. Locul trei a fost ocupat de echipa R.P. Române care a dispus cu 3—0 de echipa R. S. Cehoslovace I.

★

Penultima etapă a Turului ciclist al Egiptului disputată între orașele Damanhur și Alexandria (97 km.) a fost cîștigată de alergătorul iugoslav Sebenic cronometrat cu timpul de 1h 40'44". După aproximativ 2 minute a sosit polonezul Krolak iar apoi grosul plutonului.

Ședința Comisiei româno-cehoslovace pentru colaborare tehnico-științifică

La București a avut loc cea de-a XIII-a ședință a Comisiei româno-cehoslovace pentru colaborare tehnico-științifică.

Comisia a analizat activitatea desfășurată de la ședința precedentă constatînd lărgirea continuă a colaborării tehnico-științifice între cele două țări.

Protocolul prevede dezvoltarea în continuare a ajutorului tehnico-științific reciproc în vederea introducerii tehnicii noi în cele două țări.

Republica Populară Română va acorda ajutor tehnic îndeosebi în domeniul industriei petrolului și chimiei, industriei lemnului, industriei ușoare. Republica Socialistă Cehoslovacă va acorda ajutor tehnic îndeosebi în domeniul industriei siderurgice și a construcțiilor de mașini, industriei chimice, industriei ușoare și alimentare.

Se va extinde colaborarea directă între institutele de cercetări și proiectări din diferite ramuri ale economiilor naționale din cele două țări.

Ședința s-a desfășurat într-un spirit de prietenie și colaborare frățească.

„Luînd cunoștință de organizarea învățămîntului în țara dv. am cîștigat o mare experiență"

Declarațiile membrilor delegației profesorilor universitari din Cuba la plecarea din R. P. Română.

După o vizită de aproape 2 săptămîni în țara noastră, făcută în cadrul programului de colaborare în domeniul educației, științei și culturii între R. P. Română și Republica Cuba, delegația de profesori universitari cubanezi a părăsit simbătă Capitala.

Înainte de plecare, membri ai delegației au avut o convorbire cu redactorul Agenției Române de Presă „Agerpres" — Ștefan Bratu.

Nivelul învățămîntului și culturii în R. P. Română este foarte ridicat — a spus între altele conducătorul delegației, profesorul dr. Roberto Guerra Valdes, decanul Facultății de Medicină a Universității din Havana. Institutele de cercetări pe care le-am vizitat desfășoară o activitate rodnică. Luînd cunoștință de organizarea învățămîntului în țara dv., noi am cîștigat o mare experiență care ne va fi foarte utilă.

Entuziasmul cu care poporul român luptă pentru construirea socialismului, dezvoltarea industriei și a economiei țării în general, amploarea construcțiilor social-culturale — îndeosebi a locuințelor, ne-au impresionat în mod deosebit. Am avut nenumărate dovezi ale simpatiei pe care poporul român o nutrește față de poporul nostru, ale solidarității cu cauza Cubei. Țin să vă mărturisesc că sînt fericit pentru cinstea pe care Societatea științelor medicale din R. P. Română mi-a acordat-o, atribuindu-mi Diploma de membru de onoare.

Profesorul Valdes s-a referit în continuare la eforturile depuse în Cuba după victoria revoluției pentru ca învățămîntul și cultura să devină cît mai accesibile maselor largi populare. După cum vă este cunoscut — a spus oaspetele — la noi s-a încheiat procesul de alfabetizare a populației, acțiune la care au participat voluntar mai mult de 100.000 de studenți și peste 130.000 de brigăzi alcătuite din cetățeni care, în timpul liber, au muncit cu abnegație.

Stăpîn pe soarta sa — a subliniat dr. Valdes, poporul nostru este hotărît să-și apere cuceririle pe care le-a obținut, luptînd împotriva noului complot pe care imperialismul nord-american îl pregătește contra Cubei. Popoarele țărilor din America Latină sînt alături de noi.

În declarația ei, dr. Hortensia Pichardo Vinals, profesor de istorie, a vorbit despre nivelul cultural ridicat al maselor din țara noastră, despre interesul pe care îl prezintă pentru profesorii cubani planurile de studii ale facultăților de istorie din București și Cluj pe care le-au vizitat, despre însemnătatea faptului că în țara noastră studiază numeroși studenți străini, printre care și tineri din Cuba. Condițiile de studiu asigurate studenților în țara dv. — a spus dr. Vinals — sînt foarte bune și sînt convinsă că studenții din Cuba care învață în Romînia au posibilitatea să se specializeze în condiții optime.

Un alt membru al delegației cubaneze — dr. Fernando Portuondo del Prado, profesor universitar de istorie a Cubei — s-a referit la activitatea Institutului de istorie al Academiei R. P. Române. Ne-a făcut plăcere — a spus el — să constatăm că printre fenomenele istorice actuale, de care se preocupă cercetătorii de la acest institut, se află și transformările revoluționare ale Cubei. Aceste cercetări prezintă interes și pentru noi.

TELEGRAME EXTERNE

Manifestare a prieteniei româno-germane

BERLIN 27. — Corespondentul Agerpres transmite : În seara zilei de 25 ianuarie a avut loc la Berlin, capitala R. D. Germane, o caldă manifestare a prieteniei româno-germane. La Casa prieteniei sovieto-germane numeroși cetățeni ai Capitalei s-au întîlnit cu artiștii germani care au participat la Festivalul Enescu din R. P. Română în toamna anului 1961. I. Schick, reporter la radiodifuziunea germană, a prezentat o expunere însoțită de imagini înregistrate pe peliculă despre oameni și locuri din țara noastră. Expunerea a redat aspecte din construcția socialismului în țara noastră.

După aceea, artiștii au prezentat publicului un program alcătuit din creații muzicale românești. Soliștii Ina Maria Jenss și Max Jenssen, acompaniați de pianista Iuta Schweitzberger, au interpretat piese muzicale compuse de George Enescu.

Uneltirile S. U. A. în Vietnamul de sud

SAIGON 27 (Agerpres). — După cum anunță Agenția Vietnameză de Informații, Frontul național de eliberare a Vietnamului de sud a dat publicității o declarație în care protestează energic împotriva actelor agresive ale S.U.A. în Vietnamul de sud și cere să se pună capăt uneltirilor imperialiștilor americani care primejduiesc pacea în Indochina și în întreaga lume.

În declarație se spune că S.U.A. trebuie să înceteze neîntîrziat toate actele de agresiune armată, să evacueze întregul lor armament, să-și recheme consilierii militari și trupele din Vietnamul de sud.

Un comunicat al ministerului apărării al Marocului

RABAT 27 (Agerpres). — Ministerul Apărării Naționale al Marocului a dat publicității un comunicat în care se spune că, în urma repetatelor violări ale frontierelor Marocului de către trupele franceze care acționează în Algeria, precum și a bombardării teritoriului țării, unități militare marocane se îndreaptă spre regiunea și orașul Oudjda. Unele unități militare au ocupat deja poziții în mai multe sectoare ale regiunii de front. Trupelor li s-a dat ordin să asigure respectarea integrității teritoriale a țării și securitatea populației.

În U.R.S.S. *Primele realizări în noul an al septenalului*

Ziarele sovietice publică zilnic știri despre realizările obținute în primele zile ale anului 1962 de oamenii sovietici în construcția de noi uzine și fabrici.

● În tînărul oraș sovietic Malii Sai din R.S.S. Kirghiză a intrat în funcțiune o uzină de materiale electrice izolatoare — prima întreprindere de acest fel din Asia centrală. Întregul proces de producție la uzină este mecanizat.

● La Institutul de cibernetică de pe lîngă Academia de Științe a R.S.S. Estone a fost dat în folosință un laborator nuclear care va crea condiții optime pentru studiul problemelor fizicii chimice.

● La Combinatul siderurgic din Nijni Taghil a început construcția unei secții de convertizoare complet mecanizate și automatizate. În ceea ce privește productivitatea, fiecare convertizor din noua secție va înlocui cîteva cuptoare Martin de mare capacitate.

● Cel mai mare laminor la rece din lume a fost proiectat la uzina constructoare de mașini din Novo Kramatorsk. El este destinat combinatului siderurgic din Magnitogorsk.

● La Uzina metalurgică „V. I. Lenin" din Jdanov a fost terminată construcția puternicului laminor degroșor „1.150". Linia lui de producție în flux are o lungime de aproape 500 m. Noul laminor poate produce milioane de tone de laminate pe an. În ceea ce privește puterea lui, el depășește considerabil toate laminoarele de acest fel din U.R.S.S. și nu-și are egalul în Europa. Întregul proces de producție este automatizat.

● Colectivul uzinei „Zaporojstal", care se află în fruntea întrecerii socialiste pentru îndeplinirea într-un termen cît mai scurt a sarcinilor septenalului, a sporit considerabil producția de metal. El a și atins nivelul producției de laminate prevăzut pentru ultimul an al septenalului și și-a luat angajamentul să atingă anul acesta nivelul producției de oțel prevăzut pentru anul 1965.

● Constructorii marii hidrocentrale de la Bratsk, pe Angara, au obținut în primele săptămîni ale lunii ianuarie importante succese în muncă, deși lucrează în condițiile foarte grele ale iernii siberiene. Se apropie de sfîrșit lucrările de montaj la cel de-al cincilea agregat al hidrocentralei și se fac pregătiri pentru montarea agregatului următor.

● La uzina „Elektrotiajmas" din Harkov a fost terminată construcția unuia din cele mai mari turbogeneratoare din lume cu o putere de 300.000 kW. Constructorii de turbine de la această uzină au elaborat înainte de termen și proiectul unei hidroturbine gigantice de 310.000 kW., care va fi instalată la hidrocentrala de la Nurek, din Tadjikistan.

● Constructorii termocentralei electrice de la Nazarovo au obținut, de asemenea, un important succes. Ei au dat în exploatare înainte de termen al doilea turbogenerator al termocentralei cu o putere de 150.000 kW. Termocentrala de la Nazarovo a și produs sute de milioane kWh de energie electrică.

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

Mii de mineri vest-germani amenințați să devină șomeri

„Minerii vest-germani din minele de fier duc o luptă disperată pentru menținerea locurilor lor de muncă" — relatează săptămînalul vest-german „DIE ANDERE ZEITUNG" (Hamburg) într-un articol apărut sub titlul de mai sus. „Aproximativ 8.000 de mineri vor pierde probabil, într-un viitor apropiat, locurile lor de muncă. Industria metalurgică vest-germană restrînge tot mai mult prelucrarea minereurilor proprii și importă minereuri ieftine din străinătate.

Pentru 1 aprilie a fost prevăzută închiderea minei Pfannenberger Einigkeit din regiunea Siegerland. Minerii au hotărît să facă tot ce le stă în putință pentru a împiedica închiderea acestei mine. Recent, cei 359 mineri de la această mină au hotărît în unanimitate să organizeze o grevă în subteran.

...În acea zi, deasupra minei Pfannenberger Einigkeit au fluturat steagurile negre Aproximativ 250 de mineri au coborît în mină, unii la o adîncime de peste 1.200 metri, unde au intrat într-o grevă Această acțiune de protest a durat aproape 35 de ore. La intrarea pe terenul minei era fixată o pancartă prin care minerii întrebau: „De ce condamnarea (hotărîrea de a închide mina — n.r.) a fost pronunțată abia după alegeri ?".

Prima victimă a goanei după profit a concernelor de oțel a fost mina Neue-Hardt din Weidenau (pe Siegl, în care au lucrat circa 300 de mineri și care a fost închisă în noiembrie anul trecut — scrie în încheiere săptămînalul. Acum este rîndul minei Pfannenberger Einigkelt. Din nou 360 de mineri urmează să devină victime ale setei de profit a monopolurilor".

În fotografie : **mineri în timpul grevei în subteran.**

Comunismul și știința

GEORGES COGNIOT
membru al C.C. al P. C. Francez

Articol scris pentru „Scînteia"

După strălucitele realizări ale U.R.S.S. în cercetarea Cosmosului și îndeosebi după epocalele zboruri ale lui Iuri Gagarin și Gherman Titov, mulți oameni din țările capitaliste și-au revizuit părerile asupra sistemului socialist, asupra eficienței sale, asupra posibilităților sale în domeniul științei. Construirea societății comuniste lărgește într-un mod uimitor, după cum vede întreaga lume, raza de acțiune a omului, puterea lui.

A fi comunist înseamnă a voi ca, grație revoluției, desființării exploatării omului de către om, energia societății să nu se mai întoarcă împotriva ei însăși, ca forțele omenirii să nu se mai cheltuiască în lupta claselor antagoniste, ci să fie folosite pentru a înfăptui belșugul tuturor bunurilor, progresul și fericirea, adică pentru a stăpîni, cu ajutorul științei și tehnicii, forțele naturii într-o măsură neîntîlnită încă pînă acum în istoria omenirii.

Gîndirea comunistă este pe de-a-ntregul pătrunsă de încredere în știință și spiritul științific. Comunismul nu este numai expresia modernă a secularei aspirații spre fericire, spre dreptate, spre frăție între oameni. Această aspirație ar fi putut să nu fie încă decît o utopie, un vis nerealizabil. Comuniștii se bazează însă pe știința solidă a legilor dezvoltării sociale.

La Congresul al XXII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — la care am avut cinstea să participăm — știința a ocupat un loc de cinste. Ea constituie obiectul unui paragraf special al Programului adoptat. Nu e o pură întîmplare faptul că printre delegații la Congres se aflau 38 membri titulari sau corespondenți ai Academiei de Științe și că, pe lîngă aceștia, au mai asistat la dezbateri 24 membri ai Academiilor de științe din republicile unionale și ai Academiilor de specialitate, plus 139 doctori în științe.

Congresul a făcut bilanțul considerabilelor succese obținute în dezvoltarea științei sovietice înaintate. Progresele neegalate ale U.R.S.S. în cucerirea spațiului cosmic dovedesc nu numai înalta măiestrie a industriei sovietice, în stare să construiască rachete cu o putere uluitoare, nave cosmice desăvîrșite și instalații automate cu o precizie fără cusur. Ele dovedesc, înainte de toate, înaltul nivel atins de matematică, fizică, chimie, știința metalelor, electronică, biologie și multe alte științe.

Programul P.C.U.S. stăruie asupra dezvoltării ulterioare a cercetărilor teoretice în toate ramurile esențiale ale cunoașterii. El pune accentul pe unirea științei cu producția, căci chezășia unei dezvoltări rodnice a științei este legătura strînsă cu munca creatoare a poporului, cu practica construirii comunismului. Adresîndu-se savanților sovietici, N. S. Hrușciov a spus : „Sarcina noastră este să ocupăm în lume poziții înaintate în toate domeniile principale ale științei și tehnicii".

Avantajele organizării socialiste pentru știință

Știința nu trăiește într-o lume ideală, într-un turn de fildeș. O anumită organizare a societății o servește, alta o deservește. Dezvoltarea ei este determinată nu numai de nivelul forțelor de producție, ci și de relațiile de producție stabilite. Care sînt avantajele organizării socialiste pentru știință ?

1) — **Importanța creditelor acordate**, știința fiind pusă, într-un regim socialist, la temelia oricărei dezvoltări, a oricărei construcții, indiferent în ce domeniu anume. Socialismul este epoca de aur a științei. Altfel stau lucrurile în capitalism. În legătură cu știința, Lenin a vorbit despre „avariția stupidă a unui pumn de milionari". În același sens, un inventator francez a declarat în mod spiritual că e tot atît de greu să deschizi ochii trustmenilor asupra importanței unei invenții care nu le aduce profituri imediate ca și a convinge un măgar orb că soarele luminează.

Președintele Federației Americane de Astronautică, M. Halley, a fost calificat ca „neserios" cînd a cerut să se aloce investițiile necesare pentru industria producătoare de aparataj cosmic. Alte obiective mai importante, de ordin militar, reținеau atenția monopolurilor și a reprezentanților lor, politicienii anticomuniști. Și în Franța, cercetările științifice sînt sistematic sacrificate molohului militarist.

2) — **Creșterea numărului cercetătorilor și a nivelului lor de pregătire**, în raport direct cu înflorirea tuturor talentelor din popor. În același timp, în lumea capitalistă, așa cum spune Marx, „lumina curată a științei pare că nu poate străluci decît pe fondul întunecat al ignoranței".

În numărul său din 14 aprilie 1961, „Les Échos", ziar al oamenilor de afaceri din Paris, scria că performanța strălucită a lui Gagarin și superioritatea de netăgăduit a unei țări care, cu mai puțin de o jumătate de secol în urmă, era cea mai înapoiată din Europa, sînt rezultatul „nu al unei întîmplări, al norocului, ci al unei metode... Principiul acestei metode este că nici obîrșia, ca pe vremea țarilor nici averea, conform concepțiilor burgheze, nu mai hotărăsc aproape singure asupra putinței de a învăța și a promovării celor mai buni, ci talentul... Regimul socialist scoate la iveală toate talentele din popor pe care prejudecățile de clasă sau de avere le-ar fi lăsat înainte vreme nevalorificate". Și ziarul patronilor continua : „În U.R.S.S. sînt pregătiți în fiecare an, grație sistemului de burse acordate studenților, 120.000 de ingineri ; în S.U.A. în condițiile în care posibilitatea de a alege o carieră e limitată — 80.000 ; în Franța, în mijlocul unei dezordini școlare și universitare căreia i s-a dus vestea — numai 8.000 Aceasta este explicația matematică a rămînerii noastre în urmă de astăzi și a necazurilor de mîine". (1).

Ziarul „New York Herald Tribune" din Statele Unite a folosit un limbaj asemănător. Încă de pe vremea cînd primul satelit artificial sovietic a făcut înconjurul pămîntului, americanii au creat o comisie de anchetă pentru cercetarea organizării învățămîntului, care a tras concluzii favorabile sistemului de învățămînt sovietic. Așa cum a afirmat Henri Wallon, o autoritate de necontestat a pedagogiei franceze, zborul sovietic în Cosmos este cel mai puternic argument în favoarea reorganizării democratice a învățămîntului, cea mai puternică dovadă a strălucitei superiorități a sistemului socialist de învățămînt public.

Adăugăm că cercetările științifice din țările socialiste fac apel nu numai la oamenii pregătiți în universități după ce au fost în prealabil aleși din sînul poporului, ci și la muncitorii din producție, care au o formație teoretică suficientă, dobîndită adeseori chiar în uzină. Reducerea zilei de lucru, în perioada de construire a comunismului și mai ales în comunism, va da posibilitatea la zeci, sute de mii de oameni de a se consacra, cu titlu de activitate secundară, voluntară, muncii în marile laboratoare științifice publice a căror înființare a și fost luată în considerare. Cercetările științifice vor căpăta pentru prima oară caracterul unei activități de masă.

3) — **Planificarea muncii științifice**, așa cum cere o epocă de dezvoltare a științei în care cercetările capătă un caracter colectiv foarte accentuat și comportă munca unor echipe considerabile. Într-un regim socialist, planificarea este expresia unei legi economice de dezvoltare și ea se aplică în mod cu totul firesc și științei.

Dimpotrivă, știința americană, bunăoară — și aceasta este principala cauză a rămînerii sale în urmă — suferă de lipsa coordonării și de nepotrivirile inevitabile într-un regim caracterizat prin spontaneitatea și anarhia vieții economice, prin marea mulțime a intereselor antagoniste. Vorbind despre eșecurile americanilor în astronautică, specialistul francez Albert Ducrocq scrie : „Proiectele lor rămîn disparate, rău coordonate"

Scriitorul englez Ritchie Calder care, în luna iunie 1961, a primit premiul Kalingan pentru răspîndirea cunoștințelor științifice, a vorbit, cu acest prilej, despre „criza epocii noastre", respectiv despre criza țărilor capitaliste. „Savanții, a spus el, nu au pregătirea necesară pentru a emite judecăți cu caracter social ; ei nu au legătură cu viața socială, iar în interiorul sectoarelor științifice există prea puține relații reciproce". Acest turn Babel al științelor nu se datorește, evident, naturii lucrurilor, ci unei orînduiri sociale care atrage după sine un anumit regim de organizare sau, mai bine zis, de neorganizare a științei.

Activînd într-un sistem care tinde prin însăși natura sa să organizeze activitatea maselor în orice sector de muncă, știința socialistă se conduce în dezvoltarea ei după reguli lipsite de orice pragmatism. Ea vede nu numai ziua de mîine, dar și zilele mai îndepărtate. Ea se ocupă pe plan teoretic chiar și de acele probleme a căror aplicație practică va avea loc, poate, într-un viitor relativ îndepărtat.

Profesorul necomunist Henri Laugier, fost secretar general adjunct al O.N.U., a scris în ziarul „Le Monde" din 22 august 1961 că rămînerea în urmă a țărilor capitaliste pe tărîm științific se explică prin „concurența individualistă, anarhică dintre serviciile publice, particulare, civile, militare" și că „guvernele democrațiilor occidentale duc lipsă la culme de acea organizare vertebrată, de acea puternică conducere centrală de coordonare a eforturilor" al cărei model l-a dat U.R.S.S.

Cînd Prometeul științei este descătușat

4) — **Încredere reciprocă între lumea științei** (adică intelectualii ieșiți din popor) **și guvern** — care, într-un stat socialist, este expresia suveranității poporului. Într-o țară ca Franța domnește, dimpotrivă, un climat de neîncredere între savanți și profesori, pe de o parte, și guvernanți — pe de altă parte. Guvernanții vorbesc cu dispreț și batjocură despre savanți, ostili în marea lor majoritate războiului din Algeria și despotismului în politica internă. Idealul propovăduit în mod oficial în fața tineretului nu este cel al pionierului în știință, al descoperitorului și inventatorului, ci acel al parașutistului incult și brutal, „eroul" represiunilor coloniale. Știința este temută și detestată de clasele conducătoare pentru că ea vestește sfîrșitul stăpînirii lor.

În Statele Unite, potrivit celor arătate de secretarul Societății americane de ajutorare a învățămîntului, O. M. Wilson, „inteligența trezește suspiciune". Se știe cum au fost paralizate inițiativele creatoare ale intelectualilor de către maccarthysm și curentele care i-au urmat, a căror acțiune dăunătoare n-a luat sfîrșit.

Cercurile intelectuale din țările capitaliste sînt uimite de faptul că în Uniunea Sovietică și în celelalte țări socialiste oamenii de știință sînt înconjurați de stimă, se bucură de un înalt prestigiu, de sprijinul moral de zi cu zi al puterii de stat și de respectul societății. „Scara salariilor și onorurilor în U.R.S.S. corespunde scării valorilor intelectuale", notează fostul președinte de consiliu francez P. Mendès-France.

Încrederea reciprocă între oamenii de știință și puterea de stat este oglindirea și urmarea faptului că atmosfera societății socialiste e pe de-a-ntregul pătrunsă de gîndirea științifică. În această societate știința, comunismul științific constituie temelia concepției asupra lumii a tuturor oamenilor. Pentru a înțelege pe deplin mersul treburilor și perspectivele de dezvoltare, sarcinile de viitor, pentru a construi în mod conștient și cu toate puterile viața nouă, oamenii muncii trebuie să-și însușească marxism-leninismul. Numai marxism-leninismul poate procura omului de astăzi mijlocul de a înțelege rosturile existenței sale și ceea ce are de înfăptuit, numai el oferă un mijloc sigur de orientare în prezent și obiective pentru viitor. Grație marxism-leninismului, omul dispune de un instrument precis pentru a-și plămădi soarta. Într-un regim socialist este necesar așadar ca ideile comuniste să însoțească practica comunistă în toată viața socială ; or, ideile comuniste sînt întrutotul idei raționale, științifice.

5) — **Legătura strînsă între știință și producție**, între savant și inginer (sau agronom), între laborator și uzină (sau colhoz), pe baza concepției marxiste a legăturii teoriei cu practica. În Occidentul capitalist această concepție fundamentală lipsește celor mai mulți dintre savanți ; în afară de aceasta, legătura științei cu producția e privită pe bună dreptate cu dezgust de mulți oameni de știință cinstiți, pentru că în practică înseamnă subordonarea științei și savantului față de interesele producției **capitaliste**, față de voința monopolurilor reacționare care caută în mod egoist numai **profitul**. Se ivește, prin urmare, o ruptură în drumul firesc, continuu, care pornește de la cercetările teoretice pentru a ajunge la activitatea utilă.

Legătura strînsă între știință și producție în U.R.S.S. și în celelalte țări socialiste dă cu atît mai multe roade cu cît producția e în veșnică dezvoltare, ceea ce, la rîndul său, impune o dezvoltare năvalnică a tehnicii și științei. Această dezvoltare a producției uluiește Occidentul, pe economiștii săi, pe oamenii săi politici. În numărul din aprilie 1961 al revistei franceze „L'expansion de la recherche scientifique", P. Mendès-France a publicat un articol sub titlul : „Occidentul va lăsa Uniunea Sovietică să cîștige bătălia automatizării ?" El vorbește cu admirație, citînd cifre, despre gigantic program de automatizare cuprins în planul septenal și trage concluzia că din aplicarea planului va rezulta o adevărată schimbare a industriei în 1965. „Fără un efort cum nu s-a mai făcut al Occidentului, multe întreprinderi europene și chiar americane riscă să fie întrecute de industria reorganizată metodic a U.R.S.S.".

Autorul însuși, de altfel, nu crede deloc în acest „efort al Occidentului", a cărui economie progresează, în realitate, într-o cadență cu mult inferioară celei a U.R.S.S. (cu mai puțin de jumătate în Franța, cu mai puțin de un sfert în Statele Unite). Adevărul e că relațiile sociale în orînduirea capitalistă sînt în contradicție cu automatizarea care, în condițiile acestei orînduiri, dă naștere șomajului de masă și, prin urmare, ascute lupta de clasă. În mai 1961, cînd s-a întrunit la Torino a șaptea „masă rotundă" a Asociației pentru studiul problemelor Europei, avînd ca temă automatizarea, economiștii, sociologii, inginerii, oamenii politici au constatat nu numai existența unei „crize în dezvoltarea automatizării în State-

(Continuare în pag. VI-a)

1) Cifrele din ziarul „Les Echos" sînt cu mult inferioare realității, întrucît, după cum a arătat N. S. Hrușciov la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., Uniunea Sovietică formează azi de trei ori mai mulți ingineri decît Statele Unite. (Nota autorului).

ULTIMELE ȘTIRI ★ ULTIMELE ȘTIRI ★ ULTIMELE ȘTIRI ★ ULTIMELE ȘTIRI

DE PESTE HOTARE

Sprijin ferm Cubei libere

Rezoluția adoptată la conferința de la Havana a reprezentanților popoarelor latino-americane

HAVANA 27 (Agerpres). — La 26 ianuarie a luat sfîrșit Conferința popoarelor latino-americane ținută în capitala Cubei. În rezoluția adoptată de conferință se spune că **„Soarta Cubei este soarta celor 200 de milioane de latino-americani care luptă pentru a scutura lanțurile robiei și ale mizeriei. Cuba ne arată calea spre cucerirea deplinei noastre libertăți".**

Rezoluția subliniază că **„nici un stat și nici o organizație, indiferent cît sînt de puternice, nu au dreptul să se amestece în afacerile interne ale altor state pe calea presiunilor economice, diplomatice, cu ajutorul forței armate sau prin orice alt mijloc".**

Revoluția cubană, arată rezoluția, este o revoluție populară.

Rezoluția subliniază realizările revoluției cubane — în domeniul învățămîntului, al lichidării discriminării rasiale, al reformei agrare și planificării economice.

Calificînd conferința de la Punta del Este drept **„un complot urzit de Statele Unite și slujitorii lor latino-americani, pentru a camufla și pregăti noi agresiuni împotriva Cubei, și a celorlalte popoare din America Latină"**, rezoluția subliniază că eliberarea popoarelor latino-americane nu se poate realiza decît printr-o luptă susținută, unită și curajoasă a tuturor forțelor patriotice din țările latino-americane împotriva imperialismului nord-american.

★

MONTEVIDEO 27 (Agerpres). — După cum anunță agenția Prensa Latina, la 26 ianuarie a luat sfîrșit Conferința populară pentru neintervenție ținută la universitatea din Montevideo.

Conferința a adoptat o declarație în care se spune că „oricc rezoluție a Organizației statelor americane implicînd excluderea Cubei din acest organism nu va putea niciodată despărți Cuba de comunitatea popoarelor latino-americane".

La Punta del Este diplomația Washingtonului întîmpină noi dificultăți

PUNTA DEL ESTE 27 (Agerpres). — Dezbaterile generale în cadrul conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai țărilor membre ale O.S.A. au luat sfîrșit în dupăamiaza zilei de 26 ianuarie, după ce conducătorii celor 21 de delegații și-au expus punctul de vedere. Conferința intră în prezent într-o a doua fază a sa — discuțiile asupra propunerilor concrete. În dimineața zilei de 26 ianuarie a fost aminată cu 24 de ore limita depunerii de rezoluții.

După cum relatează agenția United Press International, amînarea lucrărilor cu încă 24 de ore „poate indica o nouă rezistență față de planurile S.U.A. de înlăturare a Cubei din comunitatea interamericană".

23.000 mile prin apele oceanelor

VLADIVOSTOK 27 (Agerpres). — TASS. La Vladivostok s-a înapoiat nava sovietică „Șokalski", care efectuează cercetări științifice în domeniul hidrometeorologiei.

Nava „Șokalski" a străbătut peste 23.000 mile în oceanele Indian și Pacific unde oameni de știință au efectuat cercetări aerologice, oceanografice și meteorologice. Pentru prima dată a fost studiată compoziția chimică a apei la adîncimi ajungînd pînă la 5.000 m.

În timpul navigației „Șokalski" a vizitat portul australian Sydney și insula Mauriciu.

Puternică mișcare de solidaritate cu lupta minerilor din Decazeville

PARIS 27 (Agerpres). — La 26 ianuarie în Franța a avut loc Ziua națională de solidaritate cu lupta eroică a minerilor din Decazeville, care de 39 de zile își continuă greva sub pămînt.

Această zi a fost organizată din inițiativa a 250 de reprezentanți ai 80 de diferite organizații politice și obștești care la o adunare în orașul Rodez — principalul oraș al departamentului Aveyron — au condamnat intențiile autorităților de a închide porțile minelor din bazinul carbonifer din Aveyron întrucît această hotărîre va arunca pe mineri în ghearele șomajului și mizeriei.

La 26 ianuarie, manifestațiile de solidaritate au cuprins 17 departamente din sud-vestul și centrul Franței.

În departamentul Aveyron greva generală de 24 ore, declarată în semn de solidaritate cu minerii greviști, a paralizat întreaga viață comercială și industrială.

Grupul rebel laoțian intenționează să zădărnicească din nou formarea guvernului de coaliție

XIENG KUANG 27 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la un miting care a avut loc la Ban Ban, în provincia Xieng Kuang, primul ministru ad-interim al Laosului, K. Keola, a cerut poporului laoțian să-și intensifice lupta împotriva elementelor rebele și să constrîngă grupul reacționar să-și îndeplinească obligațiile pe care și le-a asumat la Zürich și Hin Hop cu privire la formarea guvernului de coaliție.

K. Keola a subliniat că în urma presiunilor opiniei publice Boun Oum a fost nevoit să se întîlnească cu prinții Suvanna Fumma și Sufanuvong la Geneva, însă acțiunile sale demonstrează că nu a renunțat la intențiile de a zădărnici formarea guvernului de coaliție.

Acest lucru este demonstrat și de acțiunile trupelor rebele aflate sub comanda grupului Boun-Oum — Fumi Nosavan, care în ultimul timp și-au intensificat atacurile împotriva regiunilor eliberate, în pofida acordului privind încetarea focului.

Rebelii pun la cale un atac masiv împotriva regiunilor eliberate pentru a tăia Laosul în două. Rebelii folosesc avioane și mortiere de 105 milimetri, de producție americană. Mortierele sînt deservite de artileriști sudvietnamezi.

Tunisia insistă pentru evacuarea bazei militare franceze de la Bizerta

TUNIS 27 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la o adunare politică a partidului Neo-Destur, președintele Republicii Tunisia, Burghiba, referindu-se la tratativele franco-tunisiene care au avut loc recent la Roma, a declarat că Tunisia nu va renunța la cererea ca Franța să evacueze complet baza navală și aeriană Bizerta.

Experții prevăd un deficit record al balanței de plăți a S. U. A.

WASHINGTON 27 (Agerpres). — Într-un discurs rostit recent în fața unei asociații din Chicago, Edward Gudeman, ministru adjunct al Comerțului al S.U.A., a declarat că deficitul balanței de plăți a Statelor Unite s-a înrăutățit în mod neașteptat în cursul ultimului trimestru al anului 1961. Ca urmare a acestui fapt, a declarat Gudeman, deficitul balanței de plăți a S.U.A. s-a ridicat pe anul 1961 la cifra de 2.100.000.000 de dolari, întrecînd cu mult pronosticurile administrației care sconta pe un deficit care să nu depășească 1.700.000.000 de dolari. Agenția France Presse relatează că cifra de 2.100.000.000 dolari nu reprezintă adevărata situație a deficitului de plăți al S.U.A. pe anul 1961. „Pronosticuri mult mai pesimiste — scrie agenția citată — potrivit cărora deficitul a atins cifra de 2.600.000.000, au circulat în ultimele zile printre specialiștii americani".

„În ciuda optimismului afișat de președintele Kennedy în cele trei mesaje recente, perspectivele economice ale S.U.A. în viitorul an bugetar nu sînt promițătoare. Potrivit agenției Associated Press, deficitul balanței de plăți a S.U.A. va continua să persiste și în anul 1962 înregistrînd chiar o creștere îngrijorătoare. „Anul 1962 — scrie agenția — va fi cel de-al 5-lea an consecutiv cînd balanța de plăți a S.U.A. va înregistra deficite îngrijorătoare". Potrivit agenției, care în sprijinul celor afirmate citează aprecierile a 40 de experți economici guvernamentali, deficitul balanței de plăți a S.U.A. în anul 1962 va atinge impresionanta cifră de 3.000.000.000 dolari.

Zborul orbital al unui cosmonaut american amînat pentru a șasea oară

NEW YORK 27 (Agerpres). — Statele Unite au proiectat să plaseze la 27 ianuarie pe o orbită în jurul pămîntului o navă cosmică avînd un om la bord. Nava cosmică „Friendship-7", avînd la bord pe locotenent-colonelul de infanterie marină John Glenn, în vîrstă de 40 de ani, urma să fie lansată de la Cape Canaveral la ora 7,30 minute (ora New Yorkului) cu ajutorul unei rachete „Atlas".

Potrivit planurilor, nava trebuia să înconjoare Pămîntul de trei ori după care cabina cu cosmonautul urma să fie recuperată de nave speciale într-o regiune stabilită a Oceanului Atlantic.

La ora fixată cosmonautul american a intrat în cabina navei și au început ultimele pregătiri în vederea lansării. Au fost puse în stare de pregătire stațiile terestre de observație, iar navele speciale au fost trimise în regiunea probabilă de coborîre a cabinei navei cosmice. Dar la 4 ore și un minut după ce Glenn a intrat în cabina navei cosmice, s-a anunțat că lansarea se amînă din cauza timpului nefavorabil la Cape Canaveral. Administrația națională pentru problemele aeronauticii și cercetarea spațiului cosmic n-a anunțat o nouă dată a lansării. Inițial lansarea navei cosmice americane cu un om la bord a fost proiectată pentru 20 decembrie 1961 și a fost amînată de șase ori pînă acum.

După cum a comunicat Salinger, secretarul Casei Albe pentru problemele presei, președintele Kennedy, „și-a exprimat dezamăgirea" în legătură cu faptul că lansarea navei cosmice nu a avut loc.

Prima rachetă americană spre Lună și-a greșit țința

NEW YORK 27 (Agerpres). — „Statele Unite — declară agenția United Press International — au înregistrat astăzi un nou insucces în intenția de a trimite un pachet de instrumente în Lună care să filmeze suprafața acesteia". După cum transmit agențiile occidentale de presă, la 26 ianuarie S.U.A. au încercat să lanseze o rachetă spre Lună de la centrul de experimentare Cape Canaveral.

După cum relatează agenția France Presse, „Ranger-3" s-a îndepărtat însă de orbita prevăzută și nu va mai atinge Luna.

Colonialiștii portughezi duc în Angola un război de exterminare în masă

NEW YORK 27 (Agerpres). TASS: Organizația Națiunilor Unite trebuie să adopte măsurile cele mai hotărîte pentru a pune capăt războiului colonial din Angola, a declarat la 26 ianuarie **delegatul Guineei**, Diallo Telli. Luînd cuvîntul la ședința plenară a celei de-a 16-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., în cadrul dezbaterilor cu privire la situația din Angola, reprezentantul Guineei i-a condamnat vehement pe colonialiștii portughezi pentru politica lor de exterminare în masă a populației angoleze.

Portugalia, a spus el, ignorează voința O.N.U. exprimată în Carta O.N.U., în rezoluțiile Adunării Generale și ale Consiliului de Securitate, în declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale.

Adunarea Generală trebuie să condamne categoric războiul colonial din Angola și să aplice Portugaliei sancțiuni în conformitate cu articolele 41 și 42 din Carta O.N.U.

Delegatul Guineei a subliniat că de partea poporului Angolei, care luptă pentru independență, se află toate popoarele iubitoare de libertate.

Cuvîntarea **delegatului Canadei** s-a înscris pe linia pozițiilor adoptate de reprezentanții blocului occidental. În același timp, reprezentantul Canadei a recunoscut că faptele citate în raportul subcomitetului O.N.U., cu privire la situația din Angola, dovedesc că poporul angolez duce o luptă dreaptă.

Delegatul R.P. Ungare, K. Csatordai, a subliniat necesitatea adoptării unor măsuri urgente pentru a determina Portugalia să înceteze războiul colonial din Angola și a asigura înfăptuirea cît mai grabnică a dreptului poporului angolez la autodeterminare și independență. El a subliniat poziția fățarnică a puterilor coloniale în problema situației din Angola.

Delegatul Ungariei a sprijinit ieictul de rezoluție al Poloniei și Bulgariei care condamnă cu asprime pe colonialiștii portughezi, prevede sancțiuni împotriva Portugaliei și interzicerea livrărilor de armament către aceasta.

ROMA 27 (Agerpres). — Autoritățile portugheze au eliberat recent trei misionari italieni arestați cu trei luni în urmă în Angola sub învinuirea de „comunism și activitate subversivă".

Misionarii au povestit, scrie revista italiană „Vie Nuove", că în Angola numeroși locuitori sînt arestați sub învinuirea falsă că ar desfășura o activitate teroristă. Cei care respingă asemenea învinuiri sînt bătuți pînă la moarte, iar acei care „recunosc" sînt judecați și condamnați la pedepse grele.

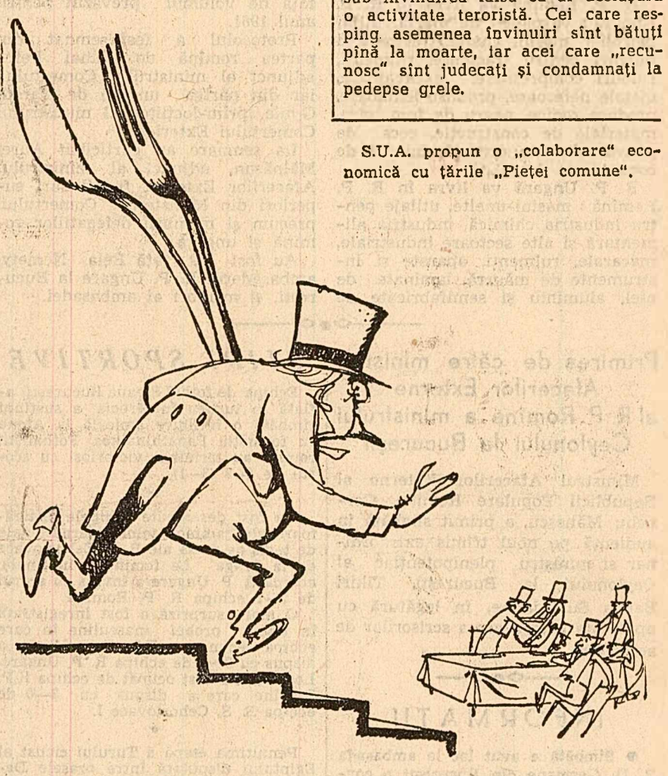

UNCHIUL SAM: — Stați că vin să vă ajut!
(Desen de EUGEN TARU)

S.U.A. propun o „colaborare" economică cu țările „Pieței comune".

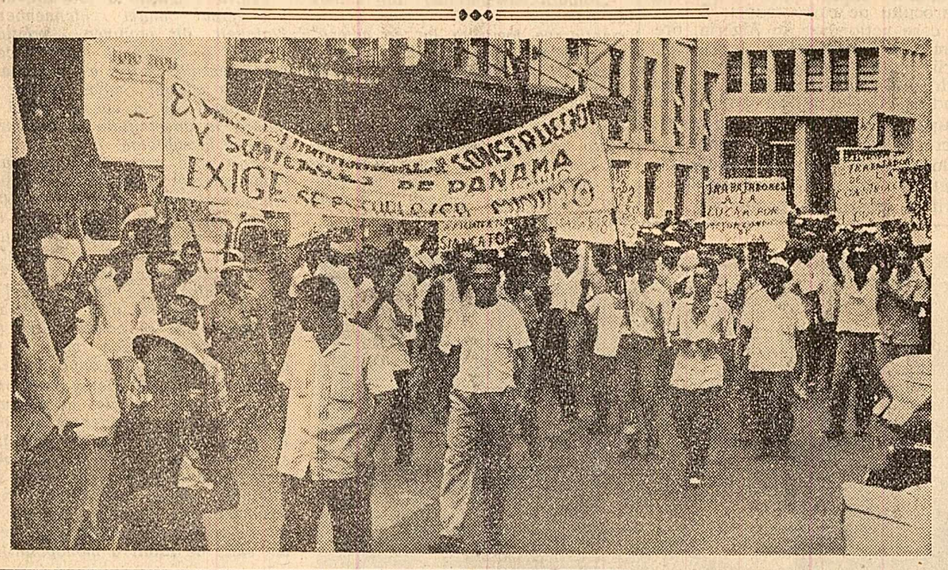

În capitala statului Panama a avut loc o demonstrație a muncitorilor constructori care cer îmbunătățirea condițiilor de trai.

Comunismul și știința

(Urmare din pag. V-a)

le Unite". Ei au privit perspectivele de viitor cu o adevărată spaimă, negăsind alt „remediu" automatizării decît... recomandarea să se închidă uzinele, iar muncitorii să șomeze o zi din două.

Cînd ești preocupat în felul acesta să frînezi în mod artificial producția, frînezi în mod inevitabil și dezvoltarea științei. Activității de laborator îi lipsește îndemnul și entuziasmul dacă industria vegetează și bate pasul pe loc, sau nu se dezvoltă decît foarte slab. Singura concluzie pentru viitor trasă de experții întruniți la Torino a fost vechiul strigăt de luptă al ideologilor malthusieni francezi: „Prometeul științei trebuie pus în lanțuri!" Dimpotrivă, orînduirea sovietică socotește că tehnica trebuie să se sprijine pe ultimul cuvînt în știință, pentru ca să fie cu putință mișcarea înainte spre comunism.

6. — **Lipsa secretului între întreprinderi și instituții de același fel,** date fiind principiile unificatoare ale organizării socialiste a economiei, coeziunea organică a întregii economii. Aceste principii înlătură precauțiile și vicleșugurile concurenței.

O colosală putere de acțiune practică

7) — În sfîrșit, mai presus de orice, existența unei gîndiri filozofice limpezi și adevărate, înaltul nivel al cunoștințelor teoretice. Ostil oricărui iraționalism, oricărui agnosticism, materialismul dialectic este profund optimist și însuflețitor; el se opune vechilor afirmații religioase și idealiste asupra slăbiciunii omului și neputinței lui în fața „necunoscutului".

Idealismul, religia, agnosticismul spun omului: „Nu te încumeta, înfrînează-ți mîndria, teme-te de nelegiuire; mintea ta e mărginită, neputincioasă, infimă în raport cu atotputernica minte dumnezeiască sau cu spiritul absolut; inteligența omenească nu va pătrunde nici odată în sfînta sfintelor, în secretele atomului și galaxiilor, în creația celui de sus". Dimpotrivă, materialismul dialectic apără pînă la capăt teza posibilităților nemărginite ale rațiunii omenești.

Ziarul elvețian „Neue Züricher Zeitung" scria la 14 aprilie 1961: „Faptul că tocmai statul care a renunțat, cu o consecvență atît de dăunătoare, la bazele metafizice ale societății se poate prezenta azi declarînd triumfător că a cucerit spațiul, este un lucru considerabil din punct de vedere filozofic și politic". În realitate, tocmai falsele baze metafizice despre care vorbește acest ziar burghez constituie elementul **dăunător** care paralizează gîndirea savanților! Materialismul dialectic eliberează această gîndire și îi dă avînt. În zadar ziarul gaullist „Combat" din 18 octombrie 1961, constatînd cu îngrijorare că „știința și tehnica înaintează mai repede în U.R.S.S. decît în altă parte", formula următoarea invitație: „Nu există decît un singur remediu pentru încremenirea neliniștită sau pentru turbarea care te cuprinde în fața acestei priveliști: să ne dezvoltăm noi înșine și mai repede decît ei". „Combat" cheamă capitalismul să arate ce este în stare, dar buba e că, față de socialism, capitalismul are mult mai puține puteri!

Epoca în care trăim este o epocă de progres hotărîtor al științei și tehnicii, de sporire năvalnică a puterii oamenilor asupra naturii, de avînt al gîndirii. Niciodată rolul științei n-a fost atît de mare ca astăzi. Dar dezvoltarea ei nu este uniformă. Omenirea datorește progresul științei în primul rînd Uniunii Sovietice și celorlalte țări socialiste.

Fără îndoială, savanții din lagărul socialist sînt departe de a nega altor popoare capacitatea de a dobîndi victorii pe frontul științific. Știința Uniunii Sovietice și cea a țărilor socialiste frățești se dezvoltă în strînsă legătură cu știința mondială. Știința și tehnica progresează și în regimul capitalist. Dar rămîne adevărat ceea ce spunea profesorul Henri Laugier în încheierea articolului citat din ziarul „Le Monde". „Sînt surprins că unii se miră văzînd că Uniunea Sovietică folosește succesele în cucerirea spațiului ca argument în favoarea ideologiei și orînduirii sale. Ea își datorează victoria tocmai unor anumite elemente ale acestei ideologii și unei anumite structuri a acestei orînduiri".

Socialismul, și mai cu seamă construirea societății comuniste, transformă știința într-o colosală putere de acțiune practică.

În Algeria continuă fărădelegile bandelor ultracolonialiste

ALGER 27 (Agerpres). — În cursul zilei de vineri atentatele ultracolonialiste au continuat pe tot teritoriul Algeriei, înregistrîndu-se 10 morți și 26 de răniți.

La Kouba, într-o suburbie a Algerului, directorul unei școli de copii, Mohamed Djafa a fost ucis de o bandă de teroriști care a pătruns în școală. Ultracolonialiștii au omorît, de asemenea, un elev de 13 ani.

La Mouzaiaville, în apropiere de Blida, grupuri de ultracolonialiști aflați în mașini au mitraliat populația algeriană. Patru algerieni au fost omorîți, iar alți opt grav răniți.

La Bled, un grup de șoc al elementelor ultracolonialiste a tras în plină zi, asupra unor muncitori algerieni, omorînd cinci persoane și rănind alte 11.

La Alger ultracolonialiștii au incendiat localurile Procuraturii, Tribunalului și Poliției, provocînd importante pagube materiale și au ucis un subofițer al trupelor franceze, care în ajun participase la o razie împotriva elementelor O.A.S.

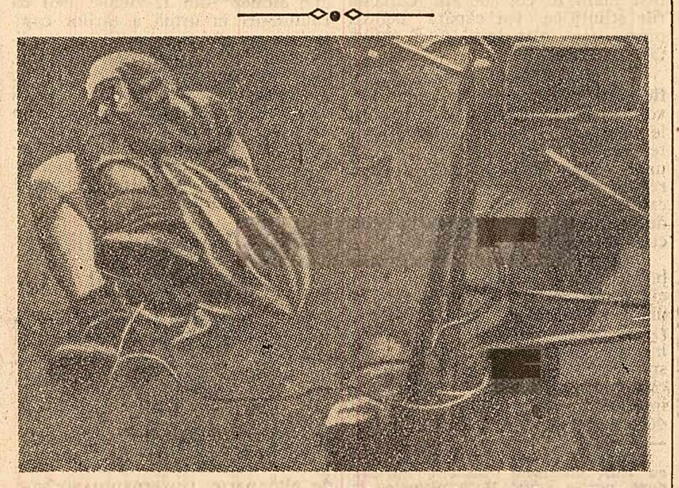

Tortura cu ajutorul curentului electric, această metodă sălbatică, este deseori folosită de colonialiștii francezi în timpul interogării patrioților algerieni.

Să fie zădărnicit complotul colonialist împotriva Congoului!

Spre indignarea întregii omeniri iubitoare de pace și libertate Antoine Gizenga, urmașul lui Patrice Lumumba la conducerea forțelor progresiste din Congo, a fost închis în tabăra mobutistă de la „Binza" și complet izolat de restul lumii. Toate aceste acțiuni puse la cale de colonialiști și mercenarii lor primejduiesc grav viața lui Antoine Gizenga. După cum relatează agențiile de presă, el a încăput pe mîna acelorași unelte colonialiste — Mobutu și alții — care au jucat un rol odios în asasinarea lui Patrice Lumumba. Complotul de anul trecut se repetă acum aproape punct cu punct, incluzînd, ca și atunci, complicitatea anumitor organe ale O.N.U. Identic este și scopul urmărit: decapitarea mișcării de eliberare națională din Congo, dezorganizarea rîndurilor ei. Pînă și o publicație burgheză din S.U.A. ca săptămînalul „National Guardian" arată că inspiratorii complotului împotriva lui Antoine Gizenga urmăresc să reediteze bestiala crimă săvîrșită împotriva lui Lumumba. Sub titlul: „Congo: încă un asasinat!" — săptămînalul susmenționat scrie că în ianuarie 1962, adică la un an după asasinarea primului ministru Patrice Lumumba, toate simptomele indică că se pregătește un nou asasinat. De data aceasta ca victimă a fost desemnat A. Gizenga, tovarăș de luptă al lui Lumumba. Este posibil, scrie publicația citată, ca în curînd să parvină o știre despre „evadarea" lui Gizenga. După aceasta „fugarul" va fi „capturat" de soldați, „care s-au sustras de sub control" și care îl vor extermina. Este însă posibil, observă „National Guardian", ca să fie aleasă și o metodă mai rafinată...

Cu multă ipocrizie guvernul central pretinde, împotriva evidenței, că Gizenga a fost dus la „Binza" pentru a i se asigura „securitatea' și că nu este arestat. Este limbajul din 1961 a lui Kasavubu: „Lumumba se află în siguranță". Cum se poate da crezare comunicatului guvernului central că Gizenga „se bucură de un tratament conform rangului său" cînd însuși un funcționar al securității congoleze, care l-a vizitat, declară — potrivit agenției France Presse — că „Gizenga se află într-o casă înconjurată de o rețea de sîrmă ghimpată". E limpede că aici este vorba de o stare de arest, cu atît mai ilegală, cu cît Gizenga, în calitate de deputat, trebuie să beneficieze de imunitate parlamentară. Ministrul de interne al Republicii Congo, C. Gbenye a declarat ziariștilor că, deși Gizenga este suferind și are nevoie de asistență medicală, paznicii împiedică accesul medicului său personal în tabăra de la „Binza".

Comandamentul O.N.U. în Congo urmează cu exactitate vechea tactică a lui Hammarskjoeld. În urmă cu un an, cînd pe aeroportul din Elisabethville sinistrii jandarmi ai lui Chombe îl schingiuiau cu sălbăticie pe Lumumba, soldații din forțele O.N.U. prezenți la această barbarie, se aliniaseră pe aeroport cu spatele, sub pretext că sînt „imparțiali". Invocînd aceeași „imparțialitate", forțele O.N.U. i-au refuzat lui Gizenga protecția cerută și l-au predat în mîinile mobutiștilor.

Comentariul zilei

Sare în ochi identitatea dintre procedeele lui Hammarskjoeld și cele practicate acum în Congo, unde din nou forțele O.N.U. sînt folosite pentru a acoperi nelegiuirile colonialiștilor. Există însă și o deosebire. Între timp „înaltul" patronaj al neocolonialiștilor americani a devenit fățiș. Ambasadorul american la Leopoldville, care nu este de loc străin de cele ce se petrec în Congo, scrie: „Este necesar să se mizeze pe guvernul Adoula — Bomboko — Mobutu, deoarece grupul de la Leopoldville este singurul care are șanse de a apăra Congoul împotriva lui Gizenga". „A apăra" Congoul de cei mai consecvenți militanți ai dezvoltării sale independente, adică a-l lăsa pe mîna agenților servili ai imperialismului.

Între situația creată anul trecut în Congo, cînd Lumumba a fost asasinat mișelește, și cea de astăzi, cînd viața lui Gizenga este pusă în primejdie, există însă o deosebire. De atunci au fost adoptate de către Consiliul de Securitate mai multe rezoluții care prevăd categoric măsuri hotărîte împotriva regimului separatist al lui Chombe și a mercenarilor lui străini, în scopul de a se împiedica separarea Katangăi și de a se asigura unitatea și integritatea teritorială a Republicii Congo. În realitate aceste rezoluții nu au fost înfăptuite. În prezent nu numai că trupele O.N.U. au încetat operațiunile în Katanga, dar chiar „colaborează" cu jandarmeria lui Chombe. Aceasta vorbește chiar de „înțelegerea reciprocă dintre Katanga și O.N.U.". Încălcînd rezoluția Consiliului de Securitate cu privire la lichidarea intervenției străine care urmărește separarea provinciei Katanga de Congo, colonialiștii, sub ochii forțelor O.N.U., continuă să recruteze noi bande de mercenari pentru Chombe, își intensifică livrările de armament în Katanga.

Dar se înșeală profund cei care la Washington, Londra, Bruxelles sau Leopoldville își închipuie că uneltirile, samavolniciile și crimele colonialiștilor împotriva poporului congolez pot continua, fără ca cei care săvîrșesc astfel de acte să rămînă pînă la urmă nepedepsiți. Pas cu pas, monopoliștii americani, care trag sforile din umbră, se demască și în Congo ca dușmani perfizi, înrăiți ai libertății popoarelor.

Exprimînd îngrijorarea și mînia poporelor față de continua ignorare a hotărîrilor O.N.U. cu privire la Congo, Uniunea Sovietică a cerut convocarea de urgență a Consiliului de Securitate. Este limpede că în situația creată O.N.U. trebuie să ia măsuri urgente care să împiedice complotul colonialist din Congo.

Poporul congolez, care a învățat din experiența amară, înfierează cu mînie pe colonialiști și pe mercenarii lor cerînd să fie curmate samavolniciile împotriva lui Antoine Gizenga, unul dintre luptătorii eminenți pentru libertatea și independența Congoului. Agențiile de presă occidentale relatează că un mare număr de africani au demonstrat la 25 și 26 ianuarie pe străzile capitalei Congoului strigînd: „Jos imperialismul!" „Trăiască Gizenga!", „Jos dolarii!" Demonstranții s-au adunat în fața ambasadelor S.U.A., Belgiei și Portugaliei continuîndu-și manifestația.

Poporul romîn, alături de popoarele țărilor socialiste, de întreaga opinie publică mondială își ridică glasul de protest și indignare cerînd eliberarea grabnică a lui A. Gizenga și asigurarea independenței și integrității Congoului.

L. RODESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București Piața „Scînteii" Tel. 17.60.10 17.60.20 Abonamentele se fac la oficiile poștale factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii